

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 15 / CRU / 9.12.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripció\CRU\15CRU\

Fitxer 15CRU1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de Recerca i Universitats

Sessió 15, dimarts 9 de desembre de 2025

Presidència de l'Excm. Sr. Pere Lluís Huguet Tous

Sessió 15 de la CRU

La sessió de la Comissió de Recerca i Universitats (CRU) s'obre a ****. Presideix Pere Lluís Huguet Tous, acompanyat de la vicepresidenta, Tània Verge Mestre, i de la secretària, Núria Navarro Hurtado. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, David González Chanca, Sara Jaurrieta Guarner i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Bertran i Luengo, Toni Castellà i Clavé, Anna Erra i Solà i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Mar Besses Casanovas i Carles Campuzano i Canadés, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre els fets ocorreguts durant l'acte organitzat per l'associació S'Ha Acabat a la Universitat Autònoma de Barcelona el 16 d'octubre de 2025 (tram. 354-00226/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre el seguiment dels plans d'increment de la docència en català a les universitats per a complir la fita 1.3 de l'Informe d'acompliment del Pla d'enfortiment del català en el sistema universitari i de recerca de Catalunya 2022-2024 (tram. 354-00233/15). Judith Toronjo i Nofuentes, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre els fets ocorreguts durant l'acte organitzat per l'associació S'Ha Acabat a la Universitat de Barcelona el 3 de novembre de 2025 (tram. 354-00242/15). Júlia Calvet Puig, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
4. Sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre les denúncies a un professor de la Universitat de Barcelona per presumpte assetjament (tram. 355-00111/15). Comissió de Recerca i Universitats. Sessió informativa.
5. Sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre les denúncies de sis dones per comportaments abusius i inapropiats d'un catedràtic (tram. 355-00112/15). Comissió de Recerca i Universitats. Sessió informativa.
6. Sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre les col·laboracions de les universitats i els centres de recerca catalans amb centres de recerca i universitats de l'Estat d'Israel (tram. 355-00113/15). Comissió de Recerca i Universitats. Sessió informativa.

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les amenaces i les coaccions que reben els professors universitaris per l'ús de l'libertat d'expressió i de càtedra (tram. 311-00056/15). Hugo Manchón García, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 250, 60).

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'exclusió d'una part de la comunitat universitària per la seva defensa de la Constitució (tram. 311-00057/15). Hugo Manchón García, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 250, 60).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de defensar la neutralitat a les institucions universitàries (tram. 311-00058/15). Hugo Manchón García, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 250, 61).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de la llibertat als campus de les universitats públiques (tram. 311-00059/15). Hugo Manchón García, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 250, 61).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions per a protegir i garantir la llibertat i la neutralitat a les universitats públiques (tram. 311-00060/15). Hugo Manchón García, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació. (Text presentat: BOPC 250, 62).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la finalitat de preguntar d'una manera competencial i subjectiva els continguts de l'examen d'història d'Espanya (tram. 311-00142/15). Júlia Calvet Puig, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 352, 89).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el canvi de criteri de penalització de les faltes ortogràfiques en les proves d'accés a la universitat del 2025 (tram. 311-00143/15). Júlia Calvet Puig, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 352, 89).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'alumnes que han sol·licitat fer les proves d'accés a la universitat en castellà el 2025 i el motiu pel qual la sol·licitud s'havia de fer per mitjà del full d'incidències (tram. 311-00144/15). Júlia Calvet Puig, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 352, 90).

El president

Bon dia! Bones tardes a tothom! Donem inici a la Comissió de Recerca i Universitats i, de conformitat amb l'ordre del dia, sotmetrem inicialment a votació la sol·licitud... Perdó, substitucions. No me'n recordo mai. Substitucions, hi ha alguna? No en tenim cap? Junts tampoc teniu cap substitució?

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre els fets ocorreguts durant l'acte organitzat per l'associació S'Ha Acabat a la Universitat Autònoma de Barcelona el 16 d'octubre de 2025

354-00226/15

Doncs llavors sí, donem inici a la comissió amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre els fets ocorreguts durant l'acte organitzat per l'associació S'ha acabat a la Universitat Autònoma de Barcelona el 16 d'octubre de 2025. Tant aquesta com les dos següents, amb el supòsit d'aprovar, s'incorporarien a la compareixença de la consellera, de la sessió informativa de la consellera que ja tenim acordada per l'ordre del dia d'avui.

Si hi ha algú que vol fer alguna explicació de vot o directament passem a la votació? Doncs sotmetem a votació el primer punt de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions, si no m'equivoco, no n'hi hauria cap, per tant, no és admesa la sol·licitud de sessió informativa proposada per VOX.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre el seguiment dels plans d'increment de la docència en català a les universitats per a complir la fita 1.3 de l'Informe d'acompliment del Pla d'enfortiment del català en el sistema universitari i de recerca de Catalunya 2022-2024

354-00233/15

El segon punt de l'ordre del dia seria la sessió de..., la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre el seguiment dels plans d'increment de la docència en català a les universitats per complir la fita 1.3 de l'informe d'acompliment del Pla d'enfortiment del català en el sistema universitari i recerca de Catalunya, proposada pel Grup Parlamentari de Junts.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, s'incorporaria a la sessió informativa que seguidament celebrarem.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre els fets ocorreguts durant l'acte organitzat per l'associació S'Ha Acabat a la Universitat de Barcelona el 3 de novembre de 2025

354-00242/15

El tercer punt de l'ordre del dia seria la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitat sobre els fets ocorreguts durant l'acte organitzat per l'associació S'ha acabat a la Universitat de Barcelona el 3 de novembre de 2025, proposat pel Grup Parlamentari de Vox en Cataluña.

Vots a favor?

Vots en contra?

I si no m'equivoco, no hi hauria cap abstenció. Per tant, queda desestimada la sol·licitud de sessió informativa.

Sessió informativa

355-00111/15, 355-00112/15, 355-00113/15 i 354-00233/15

El quart punt de l'ordre del dia, que es desenvoluparà conjuntament el quart i el quint, el sisè i, per tant, i el segon, que hem sotmès a votació i que, per tant, incorporem a la sessió informativa de la consellera. Com vam acordar ja, seria per un temps de quaranta-cinc minuts, cinquanta minuts per als tres temes i després fixaríem els grups parlamentaris un temps de deu minuts i un temps de vint minuts de la consellera per respondre als plantejaments dels grups parlamentaris.

Per tant, i donant la benvinguda a la consellera a aquesta comissió li donaríem la paraula per iniciar la sessió informativa amb els punts de l'ordre del dia que acumulem conjuntament.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Bé, doncs moltíssimes gràcies, president! Diputades i diputats. Comparec, doncs, en aquesta Comissió de Recerca i Universitats atenent a la seva sol·licitud i també per donar compte de diferents sol·licituds que, com bé deia, són informatives. Ho faig acompanyada a la taula del secretari general del Departament de Recerca i Universitats, així com també com a secretari general del Consell Interuniversitari de Catalunya, el director general d'Universitats i el director general de la Unitat de Transferència del Coneixement i Internacionalització. I també, com no podia ser d'una altra manera, de membres del meu equip de gabinet.

En primer lloc, parlaré sobre les denúncies per presumptes comportaments d'assetjament abusius i inapropiats atribuïts a un catedràtic i posteriorment també sobre les col·laboracions de les universitats i centres de recerca amb institucions de l'Estat d'Israel i, finalment, sobre el seguiment dels plans d'increment de la docència en català per assolir una de les fites, en concret la fita 1.3 del Pla d'enfortiment del català.

I també volia d'avançar, de demanar disculpes perquè els temes que avui tractem requereixen molt més temps, com vostès també preveuen, i requereix temps per poder-los explicar amb detall i el detall que es mereixien. En tot cas, agraeixo el temps que se m'ha concedit i també intentaré ajustar-me amb el màxim rigor.

Pel que fa als presumptes comportaments abusius, motiu de la meua compareixença, el Departament de Recerca i Universitats comparteix la preocupació expressada pel Parlament davant de fets greus esdevinguts a algunes universitats en els darrers anys en relació amb casos d'assetjament per part de docents. És una prioritat per a aquest Departament i per al Govern vetllar perquè el sistema universitari estigui lliure de violències masclistes i també per desterrar dels campus tots aquells comportaments que atempten contra la dignitat de les dones, ja sigui en presència física com a través de les xarxes socials o altres canals digitals.

Entenem que l'objecte de les dues peticions de compareixença fan referència a un cas en concret d'una de les nostres universitats públiques i, en aquest context concret i des del màxim respecte a l'autonomia universitària, que és el principi que garanteix que cada universitat, com a dipositària de l'interès general de l'educació superior, exerceixi la seva plena llibertat d'organització i funcionament, també vull remarcar que estem en contacte amb la pròpia Universitat de Barcelona i, tal com va fer públic també la Universitat en el seu comunicat, es compromet la mateixa universitat a actuar sense demora i amb plenes garanties i amb tota la contundència per aclarir aquesta situació.

També hem de dir que es van activar els mecanismes institucionals previstos: investigació interna, la designació també d'una comissió de persones expertes i la suspensió cautelar de funcions al catedràtic, entre altres mesures de responsabilitat institucional. El cas es troba actualment en mans d'una comissió d'investigació, formalment constituïda, amb plena independència i garanties de confidencialitat, i confiem plenament amb el fet que, un cop finalitzi els seus treballs i n'elevi les conclusions el rector, la Universitat adoptarà totes les mesures que corresponguin.

Aquesta qüestió que avui debatem també hem de tenir en compte que no és menor i, de fet, a Europa en el seu mandat també permet que tinguem en compte diferents estudis. Per exemple, l'estudi de «She Figures» i especialment dintre del projecte

UniSAFE, mostra que la violència i l'assetjament continuen molt presents a les universitats.

De fet, en aquesta enquesta d'UniSAFE, que es va realitzar l'any 2022 a quinze països d'Europa i és la més gran feta fins ara, compta amb 42.000 participants, va revelar l'abast del problema, que gairebé dos de cada tres respostes indicaven que les persones entrevistades havien patit algun tipus de violència de gènere a les seves institucions de recerca o d'educació superior, i també que la majoria no ho denunciava. Només un set per cent dels estudiants i fins a un vint-i-tres per cent de les persones treballadores ho fan a les universitats. Els principals motius són la percepció per part de les preguntes enquestades que els fets no eren suficientment greus o molt greus, no reconèixer-los com a violència en aquell moment i també una desconfiança en l'efectivitat del procés mateix de la denúncia.

No obstant això, l'estudi també mostra els països més evolucionats quant a legislació i polítiques contra la violència de gènere i a Espanya, de fet, és un d'ells. I què fem nosaltres? En aquest sentit, a Catalunya s'ha fet aquest esforç, un esforç ingent per arribar a consensos i un marc de referència comú al sistema universitari i de recerca per poder establir mesures de prevenció i seguiment del protocol Guia contra les violències masclistes, com ara exposarem. Les universitats catalanes compten, com ja hem exposat en altres ocasions des de fa anys, protocols específics d'actuació davant de violències masclistes, assetjaments sexuals i assetjaments per raó de sexe, orientació sexual i identitat de gènere o expressió de gènere. Aquests protocols són redactats, aprovats i també hem de dir despleats en el marc de l'autonomia universitària que li confereix la Llei 1/2003, del 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.

En aquest sentit, també volem fer referència a que els centres de recerca d'excel·lència i els centres de recerca Cerca pràcticament tots, tots ells, els quaranta-dos centres, disposen de protocols contra l'assetjament. De fet, I-CERCA disposa de personal tècnic també específic per donar suport a la implementació d'aquests protocols i s'ha ofert formació també especialitzada a un model de protocol guia i programes de prevenció. Tanmateix, també aquestes necessitats de millora que es destaquen en la implementació de protocols, va impulsar, com dèiem, l'acció política

en el cas de les universitats, que va culminar l'any 2023, com bé coneixeu els que esteu presents aquí en aquesta comissió, en l'elaboració del protocol guia d'àmbit universitari per prevenir i reparar amb diligència deguda les situacions de violència masclista, assetjament sexual i assetjament per raó de sexe, orientació sexual, com dèiem abans, identitat de gènere o expressió de gènere.

Es va crear coordinadament pel Departament d'Igualtat i Feminismes, en aquell moment, l'actual Departament d'Igualtat i Feminisme i el Departament de Recerca i Universitats, amb consens de totes les universitats i, no podia ser d'una altra forma, doncs, respectant la normativa vigent i també els estàndards d'actuació que cal prendre quan es denuncia o es detecta un cas a les universitats. El protocol té, com sabeu, dos eixos: la prevenció i la reparació integral. I nosaltres, què hem fet? Hem anat a recaptar les dades per a la sessió d'avui. Al llarg del 23 les universitats van realitzar 687 actuacions informatives de sensibilització, formació i acompanyament a persones denunciants.

Fitxer 15CRU2

També des del nostre departament s'ha finançat, entre l'any 2018 i l'any 2025, més de quatre-cents projectes, en total 418 projectes mitjançant el pacte d'estat contra la violència de gènere i s'ha fet una inversió aproximadament de 1.7 milions d'euros. Aquests estan destinats a promoure una cultura per la igualtat, des de programes formatius fins a campanyes de sensibilització o creació de punts liles, entre d'altres.

Així mateix, també el nostre departament, a través del Consell Interuniversitari de Catalunya, ja des de l'any 2023, ha anat impulsant també formacions jurídiques i d'assistència psicològica arreu del territori. En aquests tres anys, hem dut a terme aproximadament dotze edicions formatives que ara, quan acabi el 25, hauran permès formar en l'aplicació del protocol amb més de tres-centes persones al sistema universitari i de recerca.

Això és especialment rellevant també perquè, com dèiem abans, amb aquestes actuacions també estan adreçades cap a la reparació integral. És aquest element

clau per poder transformar la resposta davant les violències masclistes i el protocol guia ja introdueix també de forma efectiva aquest enfocament innovador, situant a les persones afectades al centre i reconeixent tant els drets vulnerats com els riscos i necessitats que se'n deriven. Aquest enfocament comporta, per tant, com diem, aquesta mirada més àmplia i estructural que quan es treballa, com diem, en la reparació, es contribueix alhora a evitar la repetició, la repetició de la violència, situar-nos al ple i de ple en la lògica preventiva i construir condicions perquè aquest no es torni a repetir.

Ara bé, perquè aquesta transformació sigui efectiva i sostinguda se n'ha de fer, com dèiem abans, aquest seguiment mitjançant indicadors i eines que permeten avaluar-ne el seu desplegament. Aquest seguiment es concreta en base a informes elaborats per les unitats d'Igualtat de les mateixes universitats, que estan basats en aquests indicadors comuns acordats en el marc de la Comissió de Dones i Ciència del Consell Interuniversitari de Catalunya –a partir d'ara direm el CIC, d'acord?– i es trasllada als departaments competents d'Igualtat i Feminisme i de Recerca i Universitats per a què puguem avaluar el conjunt del sistema universitari.

Actualment s'està treballant des del Departament en la recollida i l'anàlisi de les dades facilitades –recordem, facilitades– per part de les universitats relatives al seguiment de les actuacions de l'any 24 per fer aquest informe que diem que és anual. I així mateix, com a una altra línia d'acció que hem dut a terme i en relació amb els ajuts, volem destacar una ajuda, una convocatòria que es diu INDOVIG; segurament la coneixereu. Es va crear l'any 2019 per impulsar iniciatives docents de les universitats amb impacte en el sistema universitari i de recerca en l'àmbit de les violències masclistes. La convocatòria de l'any 2024 ha comptat amb un pressupost de 130.000 euros i per a la convocatòria 25, actualment en procés de publicació, es preveu mantenir, com no pot ser d'una altra manera, doncs, la mateixa dotació.

Així mateix, tampoc no volem deixar de parlar de la igualtat de gènere en la ciència sense fer referència a diferents plans. Els plans, com dèiem abans, que hi ha a nivell estatal com a nivell europeu, i nosaltres també volem fer referència a que a nivell europeu ja aquest any 25, el 7 de març, es va presentar un full de ruta pels drets de les dones que, entre d'altres temes, aprofundeix en la importància d'una recerca

europea sensible al gènere i trencar amb la bretxa de gènere al sector de recerca i d'innovació.

Així mateix, també hi ha una iniciativa, Unió de les competències, de la Comissió Europea, que també vol promoure la formació STEM per trencar amb el biaix de gènere en l'àmbit tecnològic i de la innovació. Aquests són també, com dèiem i com sabeu, les prioritats del Govern, que compartim i que orienten el conjunt de les nostres polítiques. En aquest sentit, el sistema de coneixement català compta amb un model propi d'institucionalització i regulació de les polítiques d'igualtat de la ciència. I quan en aquesta institució vau aprovar la llei de la ciència, vau establir també aquest marc, que no és menor. És un marc que ens permet modernitzar la governança del nostre sistema de coneixement i fer-ho, a més a més, incorporant des del primer dia la igualtat de gènere com a principi estructural; no com un apèndix, no com una recomanació, sinó com una obligació legal i com una condició que també és indispensable per fer aquesta recerca, aquesta ciència d'excel·lència.

La pròpia llei estableix, com sabeu, desplegar l'estratègia d'igualtat de gènere en la ciència, que sigui transversal, que comptem amb uns indicadors que en puguem fer seguiment i que fem una bona avaluació dels mateixos. Aquesta obligació és clara. Sense igualtat no hi ha qualitat científica i no hi ha qualitat docent ni hi ha qualitat en el sistema de coneixement. I, en el desplegament de la llei de la ciència, a més a més, la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació va aprovar, de fet, l'estratègia d'igualtat de gènere a la ciència com a principal instrument, a dia d'avui, que ens permet intervenir per corregir biaixos i desequilibris de gènere. No és un pla simbòlic, com hem dit abans, no és un catàleg de bones intencions. És un instrument de país.

Comptem amb més de noranta-cinc accions relacionades amb els següents eixos. Avançar en la igualtat efectiva de dones i homes en tots els agents de recerca; impulsar la transformació de la cultura organitzativa i l'estructura professional de l'àmbit de la recerca; prevenir i reparar qualsevol forma de violència masclista i altres tipus d'assetjament, i desenvolupar i consolidar el model català d'igualtat de gènere en la recerca. Amb aquest sistema d'indicadors, que ja està operatiu i que permet

fer un primer informe, nosaltres també volem destacar en aquesta comissió que l'any 2026, tal com fixa el mandat legal, ja podrem entregar un primer informe.

També volem remarcar que aquesta és una estratègia construïda de forma col·lectiva. S'impulsa des dels departaments de Recerca i Universitats i d'Igualtat i Feminisme, però, ha estat, com diem, conceptualitzada per un grup d'expertes. Ha comptat amb la participació dels agents del sistema català de recerca i, molt específicament, a través de la Comissió de Dones i Ciència del Consell Interuniversitari de Catalunya. Per tant, és una estratègia que no és només de Govern, sinó que és el sistema català de recerca.

I què hem fet? Que em poden preguntar: I vostès què han fet? Doncs en aquest any i deu mesos, doncs el que hem fet és aprovar l'EIGEC, que hem avançat moltíssim i els hi vull explicar de forma molt concreta. En primer lloc, hem començat amb les accions per transformar la cultura organitzativa del sistema. S'ha treballat per desenvolupar i consolidar el marc regulador del compromís integral amb la igualtat de gènere i interseccional dels agents de recerca. Hem iniciat formacions als agents del sistema de recerca i universitats per incorporar la perspectiva de gènere a tot el sistema de coneixement català i fer efectiu el desplegament de l'EIGEC. El 2024, com dèiem, hem fet tres formacions amb prop de dos-cents participants i ara, a finals del 25, s'acabaran de fer quatre formacions que estan descentralitzades per tot el territori. S'ha creat un grup de treball a la mateixa Oficina Tècnica de l'EIGEC per a la seva coordinació i seguiment de les actuacions relatives al seu desplegament, amb la participació d'unitats competents en matèria de gènere i universitats d'igualtat i feminisme, I-Cerca, l'Agència de la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, l'AGAUR, la Fundació Catalana de Recerca i Innovació, la Fundació FCRI, i AQUAS del Departament de Salut.

També fa molt poques setmanes, de fet, vam estar molt satisfets perquè el passat 19 de novembre vam posar en marxa el grup d'experts per a l'impuls de l'EIGEC, que a més a més vam aprovar la seva constitució i aquest impuls en el marc de la Siri, en el marc de l'instrument i l'òrgan que tenim que es desprèn de la Llei de la ciència. Aproximadament a mitjans de mes de juliol vam aprovar la posada en marxa

i l'impuls d'aquest grup. Aquest grup té un caràcter tècnic i té la missió d'assessorar en la implementació i el desplegament ple de les accions clau de l'EIGEC i prioritzar aquelles que ens permetin fer canvis significatius en el sistema. Hem de ser capaços també de monitoritzar i corregir qualsevol tipus d'indicador que veiem que no s'ajusta a la realitat del que tenim ara mateix en el sistema.

Així mateix, el grup expert validarà un informe, que us he dit abans d'aquest informe final, i definirà també aquestes orientacions per a la següent estratègia, que donarà continuïtat a aquest pla i aquesta estratègia. D'acord amb l'objectiu d'enfortir les estructures d'igualtat i el compromís institucional d'agents de recerca amb les polítiques d'igualtat, doncs el que volem destacar és que ja hem actualitzat i també hem avaluat els plans d'igualtat de l'AGAUR, de l'AQU i també d'I-Cerca.

També hem incorporat la perspectiva de gènere en els estatuts, en els estatuts i compromisos institucionals a dues agències l'AGAUR i AQU, i la Comissió Dones i Ciència del CIC ha passat de tenir caràcter provisional o caràcter no permanent a un caràcter permanent durant aquesta legislatura. S'està treballant també per garantir, com dèiem abans, la recollida, tractament i difusió de les dades del sistema de recerca i perquè aquestes siguin desagregades. Perquè deixem de treballar amb dades agregades i puguem realment realitzar estudis prospectius que ens ajudin a millorar les nostres polítiques.

També pel que fa referència a l'objectiu 1.3, que és actuar amb diligència..., amb la diligència deguda, a la prevenció i la reparació de les violències masclistes. Volem també destacar que, en coordinació amb la Comissió de Dones i Ciència del CIC i la Institució Cerca, hem treballat i estem treballant en actualitzar els protocols i plans dels centres de recerca Cerca, amb la publicació del protocol de l'agenda recerca per prevenir i actuar com dèiem abans, amb diligència, amb rigor i amb contundència.

També volem destacar les actuacions en relació a l'equitat de gènere en el desenvolupament professional. Hem introduït mesures de gènere a les convocatòries ICREA, a la convocatòria sènior ICREA Acadèmia, que ara és la convocatòria d'excel·lència en el sistema del coneixement, i estem treballant en incloure mesures en el Pla Serra Húnter per assolir aquest equilibri de gènere en les

candidatures que es presenten i també en les comissions, que són les que avaluen aquests candidats.

S'està revisant també els sistemes d'avaluació de les agències avaluadores i també el pla de gènere de la pròpia agència AGAUR. S'està contemplant introduir en els formularis de sol·licituds d'avaluació un espai per poder informar de les aturades en la carrera investigadora a causa de la maternitat, a causa de paternitat, malaltia de cura o també de cura, de custòdia de fills o filles. S'ha revisat també amb perspectiva de gènere en el marc regulador, l'avaluació de la recerca a través de l'acord de la Comissió d'Avaluació de la Recerca de l'AQU, on s'han establert aquestes mesures per garantir la igualtat i la conciliació, com dèiem abans, en l'avaluació del personal docent i investigador.

Dintre de l'eix 3 de la mateixa estratègia, hem fet també un pas que volem destacar. Un pas fort que ens ajuda a dir que és el cor de tota l'estratègia, que és la perspectiva de gènere en la recerca. Afavorir amb puntuacions específiques i addicionals la paritat en l'equip de recerca. També incentivant la recerca en salut diferencial entre dones i homes i en patologies que afecten especialment a les dones. Incentivant també l'elaboració de pressupostos amb perspectiva de gènere en l'àmbit dels agents del sistema de recerca. I també estem promovent esdeveniments per compartir bones pràctiques arreu del país.

I ho fem sabent que en una recerca que no incorpora, com diem abans, la diversitat no és només injusta, sinó que és científicament incompleta. Finalment, emmarcada dins de l'eix 4 de la mateixa estratègia de transferència i la innovació, hem començat a esmenar un dèficit, un dèficit que pensem que és històric. Hem fet convocatòries d'ajuts que incorporen criteris de gènere. S'està promovent el lideratge de dones en innovació tecnològica. Estem incorporant una puntuació específica en el programa Indústria del coneixement per a grups amb majoria de dones i en posicions de lideratge, i es sistematitza d'aquesta forma també una recollida d'indicadors per mesurar com la transferència del coneixement contribueix a la cohesió social i a la igualtat.

Es treballa també, en aquest marc de l'eix 4 de l'estratègia, per assegurar la perspectiva de gènere en les bases o reglaments dels premis o ajuts en l'àmbit de

la transferència i també en l'impacte social de la recerca. Aquest és el treball que s'ha dut a terme i pensem que no és menor i per això ho volíem explicar amb ells i ells. I també volíem dir que les properes passes en els propers mesos es centren en el pla de treball de l'oficina tècnica, de l'EIGEC, entre altres prioritats, en la millora del sistema d'indicadors del nou marc i consolidar els indicadors del conjunt dels objectius de l'EIGEC, mitjançant aquesta feina també preveiem la finalització del primer informe intermedi, com us dèiem, de cara al 2026, i així mateix reforçarem la comunicació i la difusió de l'EIGEC, de l'estratègia, i el seu compromís institucional del sistema.

Pel que fa a les accions específiques per a la erradicació de la violència masclista, continuarem impulsant l'eix 2 de l'estratègia, Equitat de gènere en el desenvolupament professional, i amb especial èmfasi en la missió d'eliminar els biaixos de gènere i les discriminacions indirectes en els processos d'acreditació, contractació, consolidació i promoció de les dones en la seva diversitat. Per exemple, volem també fer èmfasi en què AQU ha introduït en diferents processos d'avaluació els espais per comunicar totes aquelles situacions que són relatives a la cura d'infants i les persones, maternitat o paternitat, com hem dit abans, perquè aquestes no vagin en detriment del desenvolupament de la carrera investigadora.

També l'acord de la Comissió d'Avaluació de la Recerca sobre les mesures que garanteixen la igualtat i la conciliació i l'avaluació del personal docent i investigador, que es va aprovar durant aquesta legislatura, en concret el desembre del 24, estableix aquests mecanismes que són compensatoris per no penalitzar la trajectòria professional de les dones que hagin patit una situació de violència masclista.

Tot i els avenços normatius, també com diem moltes vegades, identifiquem obstacles de caire social i cultural per a fer efectiva la igualtat que ja hi ha escrita sobre paper. Tots aquests exemples, pensem fins ara, mostren el desplegament de l'EIGEC i que no és un mer exercici administratiu. Nosaltres creiem en aquesta transformació cultural i estructural, garantint que Catalunya no renuncia a cap talent. És imprescindible que comptem amb una perspectiva de gènere al sistema de coneixement i de recerca, perquè, com dèiem abans, ampliem la mirada sobre la realitat. Ens ajuda a fer

Fitxer 15CRU3

millors preguntes, preguntes que són més acurades, preguntes que són més inclusives i també que som capaços de generar coneixement que sigui més adaptat a la societat.

Per això també us podem dir i us puc dir en primera persona i amb convicció, que el que fem i volem fer no és només complir la llei, és avançar, és fer que el país també pugui avançar. Hem fet passos que són importants, però sabem que cal encara continuar treballant per reforçar aquest àmbit. Sempre hi ha marge per millorar els mecanismes de prevenció, d'acompanyament i de resposta davant situacions d'assetjament o altres formes de violència. I hem de continuar perfeccionant-los. I, per això, us volíem transmetre que aquest perfeccionament ve donat de fer plans de mitigació i que ens ajudin a millorar la proposta inicial de la mateixa estratègia.

Quant a les col·laboracions de les universitats i centres de recerca catalans amb centres de recerca i universitats de l'Estat d'Israel, doncs que fa referència al segon punt d'aquesta comissió, també aquí m'agradaria poder fer un petit preàmbul sobre el tema. El tema que ens ocupa, i abans d'entrar en qüestions específiques que afecten al nostre sistema universitari i de recerca, és imprescindible, com diem, situar aquest marc humanitari i polític que ens porta avui aquest debat.

Com vostès òbviament ja coneixen, el genocidi que s'ha viscut i es viu a Gaza és una tragèdia humanitària d'una magnitud indescriptible. Davant d'aquesta realitat, institucions internacionals han intensificat les crides per a un alto el foc immediat i real i per garantir un accés humanitari sense restriccions. El Congrés, actuant en conseqüència, va aprovar el reial decret llei 10/2025, que prohibeix les importacions procedents dels assentaments israelians situats en territori palestí ocupat i reforça l'embargament d'armes. I així mateix, aquest Parlament, a través de la resolució 341/XV sobre Palestina, va fixar un mandat que és inequívoc respecte als drets humans i al dret internacional humanitari. És un mandat que aquest Govern, com no podria ser d'una altra manera, està actuant per donar compliment, tal com hem anat explicant aquests dies, de fet, aquí diversos consellers en les respectives comissions. Ens situem al costat de la legalitat internacional i dels principis

universals dels drets humans. I aquest és exactament el criteri que guia la nostra actuació.

Aquest debat, de fet, avui no es pot fer sense entendre el marc legal i el funcionament, com dèiem abans, del sistema universitari i de recerca de Catalunya i les limitacions objectives que també hi ha i existeixen dins de l'espai europeu de coneixement i recerca. I comencem necessàriament per aquest marc, per aquest marc jurídic d'autonomia que regula el nostre sistema. La nostra arquitectura institucional parteix, com ja hem mencionat anteriorment, i disculpin que em repeteixo, però és essencial fer-ne esment d'un principi fonamental: la llibertat acadèmica i científica garantida a través de l'autonomia de les universitats i dels centres de recerca.

Pel que fa a l'autonomia universitària, reconeguda constitucionalment i que la pròpia Llei orgànica de les universitats estableix en el seu article 3, entre d'altres, que tal autonomia de les universitats comprèn l'establiment de les relacions amb altres universitats, institucions, organismes, corporacions de dret públic, administracions públiques o empreses i entitats locals, nacionals i internacionals per desenvolupar algunes de les funcions que li són pròpies a la Universitat. També l'article 4 de la LUC determina que cada universitat és dipositària de l'interès general de l'educació superior, que assumeix la plena llibertat d'organització i funcionament amb capacitat d'autogovern i compleix el deure de retre comptes davant la societat en els termes establerts per la llei.

Pel que fa a l'autonomia als centres de recerca, la Llei de la ciència de Catalunya, en el seu article 46, regula també el règim d'autonomia dels centres Cerca i estableix que gaudeixen de plena capacitat per organitzar-se, gestionar-se i desenvolupar la seva activitat científica. Aquesta autonomia inclou també aspectes com l'estructura interna, la gestió econòmica i pressupostària, la política de recursos humans, la direcció científica, la governança interna i la gestió dels resultats de la recerca. I aquest marc legal té tot un efecte directe sobre el punt que ara mateix debatem. Això vol dir que correspon a les universitats i centres de recerca, d'acord amb la seva autonomia, decidir quines col·laboracions impulsar, impulsen, revisen o adapten en l'àmbit internacional. El Departament, doncs, com és natural, respectem aquest

espai de decisió i acompanyem el sistema oferint informació, oferint context i oferint suport quan és necessari i facilitem i donem suport dins el nostre àmbit de les competències.

Quan fem una anàlisi de les col·laboracions actuals entre institucions de Catalunya i Israel en els àmbits de l'educació superior, des del dret en l'exercici de les funcions que ens corresponen, hem volgut dur a terme una anàlisi interna de caràcter tècnic que es basa en les dades que avui en dia tenim disponibles, que ens han facilitat les universitats i els centres de recerca, així com la font pròpia d'un eix o també Horizon Europe Dashboard, entre d'altres. Tot això ens ha permès disposar d'una visió global i també una visió que volíem destacar que està actualitzada a la situació: mobilitats, participació en programes europeus, entre d'altres.

El primer que volem remarcar és que el Departament no té cap conveni vigent amb cap institució d'Israel. Això jo crec que és important. No s'han impulsat projectes o iniciatives conjunts, a excepció d'una convocatòria puntual, l'any 2014, per a realitzar seminaris conjunts entre Catalunya i una Universitat de Jerusalem, en concret, la Universitat Hebrea de Jerusalem de Tel Aviv i l'Institut Technion. En aquest debat també creiem que és especialment rellevant el posicionament institucional que ha adoptat el propi sistema universitari públic català a través de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques, l'ACUP. El juliol del 2025 es va fer un comunicat molt clar que expressava la preocupació de les universitats davant la situació dels territoris ocupats i l'impacte del dret internacional humanitari i els drets fonamentals. I es va fer, de fet, una petició molt concreta i central per entendre el que avui ens ocupa, demanar a la Comissió Europea que revisés i suspengués la participació d'institucions israelianes en el programa Horizon Europe.

Quant a la mobilitat d'estudiants i mobilitat acadèmica, la gran majoria de les universitats catalanes consultades han suspès els acords de mobilitat amb institucions israelianes. Això ha comportat, per tant, que la mobilitat d'estudiants és pràcticament inexistent i han aturat la signatura de nous acords acadèmics. També han aturat nous acords per projectes de recerca amb institucions d'Israel. Pel que fa a l'estudiantat i al personal universitari de nacionalitat israeliana a les universitats catalanes entre el 2021 i el 2024, els volums són petits i estables, entre vora trenta

estudiants de nacionalitat israeliana matriculats cada any entre l'any 2021 i l'any 2024. I volem remarcar que cal tenir en compte que majoritàriament es tracta de persones que són nascudes a Catalunya o amb residència al país des de fa també molts anys i menys d'una desena d'investigadors, menys d'una desena d'investigadors o personal tècnic que treballava a centres de Catalunya. Repeteixo que són dades entre l'any 2021 i l'any 2024.

Així mateix, pel que fa referència als fluxos de mobilitat d'estudiants entre Catalunya i Israel que anteriorment havien estat més actius, s'han tallat o s'han reduït al mínim en un context en què les universitats han revisat els seus acords, com hem dit abans, han suspès o no han renovat determinats acords de col·laboració amb institucions israelianes arran del context internacional actual. En el cas de la participació als programes Erasmus+ dels quatre actius, la majoria de mobilitats no s'estan executant.

En l'àmbit de recerca i la innovació, pel que fa a les col·laboracions en recerca i innovació dels centres de recerca i universitats principalment es canalitzen, com dèiem abans, a través dels projectes que es financen per la Unió Europea, és a dir, mitjançant la participació que sigui conjunta en projectes europeus, majoritàriament pel programa que hem dit abans, el programa Horizon Europe. Les institucions catalanes han adoptat mesures que són restrictives respecte a la signatura de nous projectes i, per això, actualment no s'impulsen noves iniciatives conjuntes en aquest marc. És a dir, en els darrers mesos s'observa una davallada en l'activitat conjunta vinculada a la revisió i suspensió temporal de col·laboracions amb institucions israelianes per part de les entitats catalanes. I això és en coherència amb els seus posicionaments institucionals davant de l'actual conflicte.

Ara bé, alguns dels projectes ja existents, iniciats o presentats abans del conflicte actual continuen en marxa perquè, segons la normativa europea, s'han d'executar fins al final. És a dir, hi ha uns compromisos contractuals establerts fins a la seva finalització i la seva interrupció anticipada, que podria dur sancions per part de la Comissió Europea en aquests centres d'investigació o en aquests grups a les universitats. Es tracta de projectes que diem de gran abast, amb consorcis multinacionals que mobilitzen finançament competitiu europeu i que integren socis

de diversos països, no només socis que estan aquí a Catalunya. Cal recordar que en els projectes Horizon Europe només la Comissió Europea o l'agència executiva pertinent pot autoritzar i formalitzar la terminació d'una participació. Per això creiem que era important fer referència a tot aquest marc jurídic.

A dia d'avui, a diferència del que va succeir amb Rússia arran de la invasió d'Ucraïna, la Comissió Europea allà sí que va adoptar mesures i orientacions explícites que exclouen la cooperació amb entitats russes. En aquest cas, la Comissió no ha establert cap base jurídica que permeti suspendre la participació d'Israel en programes europeus de recerca i mobilitat. Per tant, aquestes entitats d'Israel continuen formant part de projectes vigents en el marc Horizon Europe sota la normativa actual. Aquest és precisament el motiu pel qual les universitats catalanes han adreçat la seva demanda a la pròpia Comissió, que és l'única institució que pot modificar els estatuts de participació d'Israel en el programa.

També hem volgut realitzar, en aquesta compareixença, una anàlisi de les col·laboracions actuals entre institucions de Catalunya i Palestina en els àmbits de l'educació superior, la recerca i la innovació. Així mateix, hem dut a terme aquesta anàlisi interna basada en les dades disponibles recopilades a partir de consultes a les universitats i centres de recerca Cerca i fonts institucionals que estan avui en dia disponibles: Uneix, Horizon Europe Dashboard, entre d'altres. Les dades mostren que el nombre d'estudiants amb nacionalitat palestina matriculats a les universitats catalanes ha anat en increment de forma notable en els darrers cursos. Hem passat d'una dotzena d'estudiants a gairebé una trentena en quatre anys, del curs 20-21 al curs 23-24, sobretot en màsters i programes de doctorat. Això també evidencia, creiem, que les nostres universitats són espais de continuïtat acadèmica a estudiants que procedeixen d'un context de màxima vulnerabilitat.

En paral·lel, el conjunt del sistema universitari i de recerca català ha reforçat la seva cooperació amb Palestina. D'una banda, els programes d'acollida i suport, com UB Refugi i UAB Refugi, que són programes d'acollida i suport a estudiants palestins en risc i reforç de les relacions amb universitats palestines, així com també iniciatives institucionals com la creació de la Facultat 18. És un espai creat per la pròpia Universitat de Barcelona que aquest setembre, amb l'objectiu de reforçar vincles

acadèmics amb universitats de Gaza, ha permès donar resposta a estudiants o personal acadèmic que està afectat i mantenir així el compromís amb la defensa dels drets humans.

D'una altra banda, la participació en xarxes internacionals com UniMed o la Red Universitaria por Palestina, que també mantenen aquest treball constant per enfortir els vincles acadèmics a les universitats palestines. I, finalment, la col·laboració en projectes europeus, tant en Horizon Europe que fèiem referència abans, on Catalunya és present en la meitat dels projectes en participació palestina. Torno a repetir: Catalunya és present en la meitat de projectes en participació palestina en el marc Horizon Europe, com en Erasmus+, especialment en àmbits com els drets humans, la salut, l'agricultura intel·ligent i la cohesió social. En conjunt, parlem, doncs, d'una cooperació sòlida, una cooperació que diem o podem dir consolidada, que combina suport acadèmic, recerca compartida i compromís amb el dret i l'educació.

Quant a la coordinació del sistema universitari català, el CIC també ha establert protocols d'emergència. Cal recordar que justament després de l'esclat del conflicte, l'octubre del 23, el Consell Interuniversitari de Catalunya va activar el protocol interuniversitari d'emergències i va constituir el Comitè Interuniversitari d'Emergències Internacionals. Això va permetre monitoritzar possibles afectacions a estudiants i personal. L'informe presentat aquell mateix desembre, durant aquesta legislatura, va identificar tretze casos relacionats amb Palestina, tots ells en situació regular i sense incidències de mobilitat, i en no detectar nous casos que requerissin mesures extraordinàries, el protocol es va desactivar el juny de l'any 2024.

Fitxer 15CRU4

Per tancar aquesta secció, el que volem també remarcar d'aquesta exposició sobre la col·laboració entre les universitats i centres de recerca catalans amb institucions de l'Estat d'Israel i el genocidi de la Franja de Gaza, espero que s'hagi pogut aclarir algunes de les qüestions que motivaven aquesta sol·licitud de compareixença i també m'agradaria concloure reiterant allò que ens guia, torno a dir, com a país: el

compromís inequívoc amb la defensa dels drets humans, de la dignitat humana i del dret internacional. Continuarem treballant, com dèiem, perquè la comunitat internacional garanteixi la protecció de la població civil i es pugui avançar cap a una pau justa i duradora.

I després, ja com a últim punt. President, m'agradaria saber quants minuts em queden. *(El president intervé sense fer ús del micròfon: «Dotze».)* Ostres. Sí. Volíem també fer esment a aquesta sessió, doncs el seguiment dels plans d'increment de la docència en català a les universitats per acomplir la fita 1.3, en concret, de l'informe de compliment del Pla d'enfortiment del català en el sistema universitari i de recerca de Catalunya entre els anys 2022 i 2024.

Passo ara a exposar el darrer punt d'aquesta compareixença, com diem. Volem, doncs, com dèiem al començament, garantir l'ús ple i efectiu del català com a llengua pròpia i habitual de les universitats i centres de recerca i assegurar els drets lingüístics de tota la comunitat universitària, garantir el dret a estudiar i a ensenyar en català i millorar-ne el nivell. Potenciar l'ús del català en la recerca, la transferència del coneixement i la divulgació científica, i també reforçar els vincles amb tota la comunitat universitària i de recerca dels territoris de parla catalana.

Per assolir aquest objectiu global, el Pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema universitari i de recerca de Catalunya es basa en aquests grans acords dels agents del sistema per avançar en el coneixement i en l'ús del català, com per exemple la millora de les dades sobre els usos lingüístics en la docència universitària. L'increment fins al vuitanta per cent de les assignatures que s'imparteixen en català en els graus sostinguts amb fons públics. Donar compliment... No sé si hi ha alguna cosa que fa gràcia. No sé. Donar compliment al Decret 128/2010 sobre l'acreditació del coneixement lingüístic del professorat.

Aquests objectius estratègics també ja formen part del pacte nacional per la llengua. En aquest sentit, els principals quatre eixos del pla són fer plenament efectiu l'ús normal del català en la docència universitària. L'eix 2 és la recerca i la transferència del coneixement en català. L'eix 3 és el català en un context d'internacionalització. I l'eix 4 és el català com a llengua de convivència. En aquest sentit, també ens agradaria i vull destacar que l'import executat per part del Departament l'any 2024

per donar compliment als objectius establerts en el pla a través de diverses mesures i estratègies, ha estat de gairebé 2,2 milions d'euros i, per avaluar-ne el seu desplegament, es fa un seguiment amb indicadors que ens permet també establir mesures de millora i plans de mitigació.

I per això el passat mes de maig vam presentar l'informe de compliment del qual s'ha fet fins ara..., del que s'ha fet fins ara i els resultats són clars i també, vam dir en el seu moment i avui, encoratjadors. Avancem a bon ritme i actualment hem assolit gairebé el vuitanta per cent, el setanta-nou per cent de les vuitanta-una fites del pla. Concretament, quaranta-cinc s'han assolit totalment, dinou s'han assolit parcialment i ens queden disset pendents en les quals estem treballant.

A la meua compareixença a l'inici de la legislatura davant d'aquesta mateixa comissió, ja vaig manifestar el compromís ferm del Departament, com el meu també, de continuar fent del català la llengua pròpia del sistema universitari i de recerca de Catalunya, així com assegurar que la internacionalització del nostre sistema i el posicionament de Catalunya com a una de les cinquanta regions més innovadores d'Europa fossin plenament compatibles amb l'ús normalitzat del català dins del sistema del coneixement i de recerca de casa nostra.

Quant a la docència en català pel que fa a l'objectiu que ens ocupa en aquesta compareixença, val la pena que remarcuem que posem al centre la transparència i la seguretat lingüística dels estudiants del sistema universitari i que són les universitats les que vetllen per garantir els drets lingüístics de l'alumnat, assegurant que les assignatures s'imparteixen en la llengua establerta en la guia docent en què l'estudiant s'ha matriculat. En aquest sentit, les dotze universitats catalanes ja disposen de bústies de drets lingüístics actives, amb protocols per garantir la resposta a les incidències. Així mateix, també volem dir que hem impulsat campanyes de conscienciació sobre els drets lingüístics amb l'objectiu de fomentar l'ús de les bústies com a via oficial per canalitzar les queixes, cosa que també ens ha permès actuar-hi de manera adequada. Gràcies a aquestes accions, el nombre de queixes recollides ha passat de quaranta-una el curs 22-23 a 141 el curs 23-24 i a 113 el curs 24-25, un increment que evidencia una major confiança i una utilització d'aquests mecanismes de garantia de drets.

Així mateix, també volem destacar que en el cas de les queixes per canvi de llengua de docència anunciada, s'ha arribat a un percentatge de restitució del cinquanta-sis per cent al curs 24-25. D'aquestes bústies n'hem fet difusió a través de la campanya «Si et canvien l'idioma, no et mosseguis la llengua». I pel que fa a l'oferta d'assignatures en els graus de les universitats públiques, des de l'aprovació del pla d'enfortiment de la llengua catalana el 2022, el percentatge d'assignatures en català ha pujat del setanta-dos per cent al setanta-quatre per cent fins al curs 23-24, tal com es recull a la presentació de l'informe de compliment del pla. Amb dades fins al curs 24-25 aquest percentatge ja és superior al setanta-cinc per cent, en concret, el 75,2 per cent.

Per continuar incrementant aquesta oferta, deu de les dotze universitats del sistema, entre les quals estan totes les universitats públiques, ja han aprovat i han començat a desplegar els seus plans d'increment de la docència en català, el que diem els Pidocs, i altres dues universitats l'estan elaborant. Els Pidocs fixen aquests objectius per a cada universitat per incrementar la docència universitària en català, tot seguint la guia d'elaboració dels plans, que va ser elaborada pel Departament i que es va consensuar amb les universitats i es va aprovar en el marc del CIC l'any 2023. Aquesta guia ofereix pautes per facilitar l'elaboració dels Pidoc amb la voluntat de configurar una política lingüística universitària del sistema i avançar de manera coordinada cap al reforçament del català en la docència.

I pel que fa al professorat, hem avançat cap a la plena aplicació del Decret 12..., perdoneu, 128/2010, que estableix l'obligació d'acreditar el coneixement lingüístic del personal docent universitari. En aquesta línia, també volem destacar especialment l'avenç en les acreditacions de nivell C1 de català, un requisit que és imprescindible per garantir que el professorat que ha d'impartir docència en català disposi del domini i el coneixement necessari de la llengua. Aquest esforç s'ha traduït en un increment de més del cinquanta-cinc per cent en el nombre de docents amb nivell C1 o superior entre el 2020 i el 24, segons dades de les universitats públiques, la Universitat de Vic i Catalunya Central i la Universitat Oberta de Catalunya des de l'any 2022, que ha passat de 10.567 a 16.405 professors acreditats. Actualment, totes les universitats exigeixen ja oficialment aquesta acreditació.

Tot i que també dins de l'àmbit universitari, però amb efectes a l'educació secundària i el batxillerat, des del Govern també facilitem que l'estudiantat d'educació acabi el grau o el Màster en Formació de Professorat amb el nivell C2 de català per poder-lo acreditar quan se li requereixi. Això ens ha permès arribar als cent grups classe per a cursos de C2 als serveis lingüístics universitaris i hem passat de 795 matriculats a C2 el curs 2018-2019 a més de 3.000. En concret, 3.368 el curs 23-24. Repeteixo, de 795 matriculats en el nivell C2 el curs 2018-2019 a 3.368 en el curs 23-24. En total, també els ajuts als serveis lingüístics universitaris per a cursos de català de tots els nivells i modalitats dins la convocatòria d'ajuts Interlingua ascendeixen a 500.000 euros, als quals cal sumar l'aportació de 40.000 euros del Departament per a la secretaria tècnica de la Comissió Interuniversitària de Formació i Acreditació Lingüístiques de Catalunya, la comissió que coordina les actuacions de formació i acreditació dels serveis lingüístics universitaris.

També m'agradaria que es pugui fer un apunt els programes d'ajuts destinats a promoure l'ús del català en l'àmbit universitari i de recerca. Enguany els hem reforçat de manera significativa. Concretament, la convocatòria Interlingua 2025 ha mobilitzat 1.46 milions d'euros, amb un setanta-dos per cent del finançament destinat a projectes de foment del català.

Paral·lelament a la darrera convocatòria dels ajuts manuals, hem destinat 150.000 euros per a l'edició de llibres de text, manuals universitaris, llibres científicotècnics o de referència en suport de paper o electrònic, escrits o traduïts en llengua catalana. Hem concedit en aquest marc ajuts per a vint-i-dos projectes editorials. I els ajuts TDCAT han aportat 80.000 euros per incentivar la redacció de tesis doctorals en català en diferents modalitats. En recerca i transferència del coneixement en català i com a llengua de convivència, hem tret per primera vegada la convocatòria d'ajuts als centres Cerca, que ha comptat amb 200.000 euros per a projectes de foment del català als centres de recerca, des de cursos de català a actuacions d'acollida lingüística i cultural, activitats de divulgació o també l'elaboració de diccionaris especialitzats, entre d'altres.

També, finalment, s'han convocat per primera vegada els ajuts Joan Fuster per a mobilitat de l'estudiantat de màster i doctorat entre les universitats que integren la

Xarxa Vives d'Universitats. Aquesta convocatòria, també ens agrada fer esment, amb un pressupost de 100.000 euros, ha concedit ajuts a quaranta-vuit projectes d'estades de recerca a les universitats de la pròpia xarxa. En aquesta línia de reforç, el català als centres Cerca l'any passat, des del departament també van publicar la *Guia per a la gestió del multilingüisme als centres de recerca*. Així mateix, en el context d'internacionalització que comentàvem abans, el curs 23-24 més de quinze mil estudiants, tant residents a Catalunya com de mobilitat, han participat en activitats d'acollida lingüística. I paral·lelament, 3.481 estudiants s'han matriculat als cursos inicials de català oferts per les universitats.

Com a principal novetat, també volem destacar que el català ja s'ha incorporat a la plataforma Online Language Support del programa Erasmus+, fet que també amplia els recursos disponibles per a l'aprenentatge i acollida lingüística per a l'estudiantat internacional.

I tanco a un minut vint-i-tres segons. En definitiva, volem dir que el pla d'enfortiment de la llengua catalana és avui una política sòlida i compartida, que l'hem desplegat i l'estem desplegant amb rigor i amb una resposta molt positiva per part del sistema universitari i de recerca. Haver assolit gairebé el vuitanta per cent de les fites previstes confirma que es tracta d'una estratègia amb uns objectius clars i resultats que, com veieu, són també tangibles. És un pla nascut del consens. És un pla que neix de la mirada integral que garanteix el dret d'estudiar i ensenyar en català i que acompanya tots els col·lectius del sistema i, sobretot, que demostra que el català pot avançar amb força en un entorn que diem que és plenament internacional.

El camí, com diem, tampoc s'acaba aquí, però la feina assolida ens permet també seguir avançant amb convicció i fermesa per assegurar que el català continuï sent una llengua d'acollida i una llengua de convivència i que tingui una presència plena i absoluta en tot el sistema universitari i de recerca.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera. I ara serà el torn dels grups parlamentaris per un temps de deu minuts. Començaríem pels proponentes de la sessió informativa i per l'ordre de presentació de la sol·licitud de sessió informativa. Per tant, tindria la

paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari dels Comuns, la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Gràcies també a la consellera per la seva exhaustivitat, però a mi em permetrà recordar-li el tema pel qual se'ls demanava la compareixença en els primers punts, que li havíem demanat, tal com estaven registrades les compareixences, i era una sol·licitud de sessió informativa amb la consellera Recerca i Universitats sobre les denúncies a un professor de la Universitat de Barcelona per presumpte assetjament. Aquesta era una. I l'altra, deia sobre les denúncies de sis dones per comportaments abusius i inapropiats d'un catedràtic, que aquesta era una altra. Per les dates a les quals es van sol·licitar les compareixences, i seguint els mitjans, s'entén que ens estem referint a les denúncies cap al senyor Ramon Flecha i cap al grup d'investigació CREA. I no eren només denúncies de possibles violències sexuals i agressions sexuals, sinó també de comportaments coercitius dintre del funcionament del grup, que a més a més, tampoc eren una novetat, sinó que venien, algunes primeres ja havien estat el 2004, altres el 2016 i tornaven a aparèixer notícies el 2025.

Clar, de la seva intervenció en el que fa a aquest primer punt de l'ordre del dia, és que pràcticament ha parlat trenta segons d'aquest tema. Després ens ha fet una explicació molt detallada de tot el que s'ha fet des del seu departament, no només en l'any que vostè porta, sinó que entenem

Fitxer 15CRU5

en els últims anys, perquè moltes de les coses que ha anunciat es van posar en marxa amb la Conselleria d'Igualtat i Feminismes en la passada legislatura i que ens sembla molt interessant, no diem que no, i que creiem que està molt bé que avancem cap aquí, però és que ens ha faltat que ens respongui al tema pel qual li preguntàvem, que era en concret aquest cas de denúncies per assetjament, per coaccions sexuals, per abús de poder, per possibles comportaments sectaris dintre

d'un grup d'investigació que durant molt de temps ha estat referent per la Universitat de Barcelona.

També hem demanat la sol·licitud de compareixença..., de compareixença, evidentment, també està demanada. No ha volgut venir encara. Esperem que vulgui venir al gener dient que hi ha una investigació en marxa i que fins que no hi hagi els resultats. Nosaltres el que demanem és que s'ha fet des del seu departament i vostè, com a consellera, sobre el tema. Per explicar què fa la Universitat de Barcelona vindrà la Universitat de Barcelona i esperem que puguin venir a la comissió del mes de gener. Però nosaltres el que volem saber és què ha fet el seu departament sobre aquest tema concret, sobre aquest cas concret. Si, per exemple, s'ha trobat amb les persones que han fet aquestes denúncies? Ha pogut tenir un contacte amb elles i com a mínim oferir-los el suport o fer-los costat o fer-li arribar quin és el posicionament de la seva Conselleria i de vostè com a consellera? Perquè si no, tampoc entenem massa què és el que es fa quan passen aquestes coses des del Departament de Recerca i Universitats, que entenem que alguna cosa ha de poder fer quan ens presenten aquests casos, sobretot casos que són reiterats en el temps i on és evident que la resposta que hi ha hagut fins ara ha estat insuficient, perquè si no, no hauríem tingut una nova tongada de denúncies al 2025.

I ja entenc que a vostè, jo no li puc preguntar pel que han fet les seves predecessores o les persones que han estat a càrrec, però entenc que si vostè és consellera i li arriba aquest cas novament perquè tornen a sortir noves denúncies, què és el que fa el seu departament al respecte? És a dir, què ha fet des del juliol del 2025?

Ens agradaria saber, perquè esperàvem a la primera part i és molt difícil fer preguntes o repreguntes sobre una qüestió que en realitat no ens ha explicat. I llavors haurem d'esperar a la seva segona intervenció perquè ens expliqui què és el que han fet realment, perquè hi ha hagut denúncies molt sostingudes en el temps. Algunes de les persones que han rebut aquestes denúncies encara estan ostentant càrrecs dintre de les universitats que entenem –i ja sé que ens diran que les universitats són autònomes i que vostè no pot fer res–, però per això la pregunta és: Què és el que pot fer vostè com a consellera de Recerca i Universitats quan es donen casos com aquests?

Perquè tota aquesta explicació que vostè ha donat del funcionament del protocol, de les bústies de denúncia de les oficines d'Igualtat, de l'augment de les denúncies, si hi ha una cosa que fa créixer aquest mecanisme i els hi dona sentit és que es vegi que hi ha una resposta positiva per part de les institucions que són responsables de la garantia i la defensa dels drets de les dones a les institucions catalanes. I, en aquest cas, les universitats no deixen de ser una institució catalana, més enllà de l'autonomia que puguin tenir. Per tant, sí que m'agradaria demanar-li que, com a mínim en la segona intervenció, pugui parlar del tema concret, més enllà de tot aquest, doncs, tota aquesta exposició. És que ha acabat parlant del paper de la dona en la ciència. Vull dir que és un tema que ens interessa molt en aquesta recerca. Sí, ha acabat parlant d'això i de com s'està fomentant la recerca, per què la participació de les dones en la recerca, la participació de les dones a la ciència, que ja li he dit que és molt interessant, però és que no és el tema pel qual nosaltres havíem demanat que vingués avui.

Sí que ha estat més concreta, i això sí que li vull agrair, sobre el segon tema de les compareixences que se li han demanat avui, que és sobre la relació que i els convenis que mantenen les universitats catalanes amb institucions d'Israel. Vostè ens ha explicat com ha disminuït aquesta relació, com no s'han fet noves iniciatives, com hi ha una directriu i un posicionament de les universitats, però llavors el que necessito m'expliqui són les seves declaracions al programa Cafè d'Idees, on deia que els moviments que es facin respecte a la situació a Gaza no haurien de fer malbé les col·laboracions que ja existeixen amb centres de recerca i universitats d'Israel. Què vol dir «no haurien de fer malbé»? Perquè si ens explica el marc de la Comissió Europea, que és per això pel que han de mantenir aquests projectes i ens ha explicat una de les iniciatives que totes les universitats han fet demanant, doncs bé, jo li demanaré: Quina és la resposta de la Comissió Europea? Com han continuat insistint? Si realment tots els serveis jurídics de les universitats i des de la seva conselleria han posat tots els recursos en marxa per veure quines són les opcions que hi ha. Perquè potser dintre dels motius de suspensió de la relació, sí que apareix alguna cosa que pugui fer referència a la vulneració de drets humans fonamentals, a la comissió de delictes de lesa humanitat o al fet que hi hagin investigacions contra el president d'un estat per genocidi al Tribunal de la Haia, potser alguna cosa hi ha.

A nosaltres ens preocupa que, a més a més, aquestes declaracions es fessin molt poc després de que aquest Parlament aprovés una proposta de resolució on especificava claríssimament, i li llegiré també literal, «a interrompre les relacions institucionals amb el govern d'Israel actual fins que no estableixi el respecte del Dret Internacional humanitari i apliqui les resolucions de l'Organització de les Nacions Unides i garanteixi els drets bàsics del poble palestí».

Per tant, dintre de les condicions que pot posar la Comissió Europea, dintre de l'autonomia catalana de les universitats i dintre del que diu la resolució del Parlament de Catalunya, m'agradaria saber quines són les accions que també ha pres el seu departament i per què en un moment determinat considera que mantenir aquestes relacions és més important que complir una resolució aprovada al Parlament de Catalunya.

Dit això, crec que algunes de les dades que ens ha donat avui són interessants, que van segurament pel bon camí i que ens agradaria més determinació i menys dubtes a l'hora d'afirmar que és evident que les universitats i tot el sistema de recerca català no hauria de ser còmplice d'institucions que d'alguna manera blanquegen o donen suport al genocidi a Palestina. Per tant, sí que ens agradaria, en la línia del tot el que ja ens ha anat explicant una mica més ferma a aquells projectes que estan ara mateix en marxa. Quines són les accions que creuen que sí que es poden emprendre? Sí, fa un gest amb la mà el secretari general com que no es pot fer cap, entenc, no? Perquè com que la consellera també ens interpel·lava als diputats quan parlàvem, sí que ens agradaria saber exactament què és el que es pot fer i per què es fan aquestes declaracions d'aquest tipus.

I respecte al darrer tema de la compareixença que ha demanat un altre grup i nosaltres bàsicament, sí que ens agradaria saber exactament com des de la seva conselleria algunes coses ja les ha explicat, estan compromeses amb el desenvolupament del pacte nacional per la llengua, que nosaltres creiem que és l'eina fonamental, però que és evident que hi ha un neguit generalitzat a la societat catalana pel retrocés de l'ús social del català, que hi ha un neguit també pel retrocés de l'ús del català als espais d'ensenyament, als espais educatius, no només a la universitat, sinó també a primària i secundària i als espais de formació professional,

que entenem que això també pot estar provocant que arribin estudiants a la universitat amb un nivell de català més baix del que potser cal per poder accedir i acreditar una formació universitària en català, que això també està passant al professorat. Ens ha explicat que ha augmentat el percentatge de professorat acreditat amb el C1. Entenem que el que s'està demanant ja als professors de secundària és el C2, que avancin cap al C2. Sí que volíem preguntar també com s'està incentivant no només que augmenti l'acreditació C1, sinó també la del C2. I bàsicament això, preguntar-li com estan funcionant els mecanismes de defensa dels drets lingüístics dels estudiants de la universitat.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I ara seria el torn del grup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, el seu diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer i Pareja

Gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades i resta de públic assistent i que ens segueix. I bona tarda consellera i secretari general. Comencem, si li sembla, parlant del tema de la llengua. Nosaltres, una qüestió que ens ha sobtat una mica és que moltes de les dades que es presentaven eren del 23-24. Dades del 24 25, quan les tindran disponibles? I per què actualment encara no ho estan? Crec que això ens ajudaria a tenir una visió més acurada del moment actual i no d'un període anterior, diguéssim. Per tant, anem un any i mig tard en la radiografia de la situació del català a les nostres universitats. Per tant, ens ha sobtat una mica aquesta qüestió. Ens agradaria saber per què no estan les dades actualitzades i quan estaran aquestes dades.

Segon element, ens parlaven de percentatges pel que fa al català, ens parlaven d'augment del setanta-u al setanta-cinc per cent en assignatures. Ens parlaven d'un increment del vuitanta per cent del català en graus estables. A nosaltres ens agradaria que ens parlessin de dades absolutes, és a dir, quin nombre d'assignatures es cursen en català i quin nombre no? Quins són els totals? Perquè la visió dels augments, d'u a dos l'augment és del cent per cent, però estem en molt mala situació si estem parlant de dos sobre deu. Per tant, ens agradaria que ens

poguessin donar la perspectiva sencera de la realitat. Una mica de la situació de la llengua, si no tenim les dades clares, és complicat poder fer una valoració.

Una altra qüestió que ens ha sobtat és que ens ha semblat que plantejava l'augment de les queixes com una qüestió positiva. Seria el primer cop que veiem que un augment de queixes és una qüestió positiva. Ens hauria d'explicar una mica per què és positiu que hi hagi més queixes. I també ens parlava de que només hi ha un cinquanta-sis per cent de restitució de les queixes, és a dir, pel que entenem, i si no corregeixi'm, és que només en un cinquanta-sis per cent dels casos en què hi ha queixes es reverteix el motiu de la queixa. I què passa amb l'altre quaranta-quatre per cent? Es fa cas omís? Que ens ho aclareixi, perquè no ens ha acabat de... Sé que són moltes qüestions, però en tot cas ens sembla que és important.

Una altra dada que ens preocupa i que també voldríem conèixer és vostè ens parlava de que hem passat de deu mil i escaig docents acreditats amb el C1 a setze mil. Quants docents dins hi ha el sistema universitari de recerca ara mateix que no tinguin acreditat el C1? I què es pensa fer perquè de forma immediata es resolgui aquesta qüestió? Em sembla que és un tema prou rellevant. Això pel que fa a aquesta qüestió.

Pel que fa a la qüestió del segon element que ha comentat, que és referit a tota la part de la col·laboració de les universitats catalanes amb Israel, molt en sintonia al que ens deia la diputada que ens precedia, ens haurà d'explicar molt bé les declaracions que vostè va fer el 15 de setembre –per dir-ho finament– ignorant o suant-li una resolució del Parlament de Catalunya en aquest sentit, que parlava de trencar relacions i vostè dient que s'havien de mantenir aquestes relacions. Això em sembla que és un fet bastant greu pel qual hauria de demanar rectificació o, en tot cas, nosaltres li demanem que rectifiqui. Perquè vostè ens ho revesteix d'autonomia universitària, però després, políticament i públicament, fa unes declaracions en un altre sentit contravenint una resolució del Parlament. Això em sembla que és un fet greu pel qual hauria d'explicar si aquelles declaracions van ser així, si ho va recollir malament la premsa, si la rectifica o si segueix pensant exactament igual i el que ens ha explicat avui era una excusa tècnica a un posicionament polític de vostè, que és la cap de la Conselleria d'Universitats.

Un altre element que ens preocupava. Vostè em parlava tota l'estona d'aquesta autonomia universitària i d'aquests condicionants a nivell europeu dels projectes Horizon i dels projectes que ja s'han iniciat i la dificultat de trencar-los. Vostè, com a consellera, ha sol·licitat o el seu Govern ha sol·licitat a la Comissió Europea que canviïn aquesta normativa i ho facin el mateix en el cas d'Israel, com ha passat en el cas de la invasió russa a Ucraïna, en el qual deia que sí que hi havia un marc jurídic? Han fet aquesta proposta com a govern a la Comissió Europea o no l'han fet? Perquè em sembla que és una qüestió rellevant que podria posar llum damunt la taula sobre si hi ha aquest interès per part del seu Govern o simplement s'ha emparat en aquesta qüestió. El Govern de l'Estat, li consta que ho ha fet també? Com a Govern de Catalunya, han sol·licitat al Govern de l'Estat que ho facin també? Em sembla que és una qüestió prou rellevant i prou important en aquest sentit.

I pel que fa a la primera qüestió que ens ha plantejat, també molt d'acord amb la intervenció de la diputada que ens precedia. A nosaltres ens sembla que l'autonomia universitària és un element positiu, però no pot ser una excusa per part de la Conselleria per no posicionar-se sobre aquelles qüestions o no fer aquelles intervencions necessàries en els àmbits en els quals hagi d'intervenir. Per alguna cosa hi ha una Conselleria d'Universitats i alguna cosa té unes funcions polítiques, tècniques i, en tot cas, de bon funcionament de les universitats. Com en altres qüestions i en positiu ens ha plantejat, però sembla que en negatiu no hi és. Per nosaltres la qüestió dels drets fonamentals no entén d'autonomies o, com a mínim, de desresponsabilització. Potser ho hem entès malament. En tot cas, aclarir aquesta qüestió.

Però bé, com que ja ens ha parlat de qüestions que ens han semblat molt interessants però que no eren l'objecte de la compareixença, doncs a nosaltres ens sembla interessant llegir-li una carta oberta que van adreçar a les autoritats de la Universitat de Barcelona desenes de col·lectius feministes, de seccions sindicals, d'associacions i demanar-li quin és el parer de vostè com a consellera, quin és el parer de la Conselleria, quin és el parer del Govern i què pensen fer per donar resposta i per posar solució a aquesta qüestió.

La carta diu així: «Segons s'ha informat el 2 de juliol de 2025, durant el mes de juny catorze dones han enviat un escrit al rector de la UB, Joan Guàrdia, en què s'afirma que diverses dones que han format part del grup CREA relaten haver mantingut relacions sexuals amb el senyor Ramon Flecha García, catedràtic emèrit de la Universitat de Barcelona, en un context de desigualtat jeràrquica, en qualitat d'estudiants, becàries, doctorandes o subordinades.

»La informació s'ha publicat a diversos portals, com a part d'una investigació conjunta d'Infolibre, Diario.es, Radio Televisió Espanyola i Ràdio 4, a partir de la qual s'afirma haver accedit a l'escrit original, a diversos testimonis directes, a la investigació interna que la UB va dur a terme el 2004 sobre l'activitat del CREA, a correspondència i missatges que documenten més de tres dècades de situacions que traspassaren l'àmbit estrictament acadèmic, així com a documentació judicial d'arxius de Fiscalia del 2006 i 2016, relativa a denúncies sobre el funcionament sectari del grup.

»Segons les investigadores que han dut a terme aquest treball, la denúncia recull “testimonis coincidents consistents de dones” que descriuen comportaments que podrien continuar produint-se actualment, afectant especialment les membres més joves del grup. També s'indica que vint-i-quatre persones haurien abandonat el CREA des del 20

Fitxer 15CRU6

24 per motius relacionats amb aquests fets.

»A més, s'han publicat respostes atribuïdes al mateix Ramón Flecha García i a la directora del CREA i actual directora del Departament de Sociologia de la UB, en què es neguen els fets denunciats, es qualifiquen de falsos i es vinculen a una campanya de desprestigi impulsada per “abusadors de menors”. També relativitzen l'abast jurídic i ètic basant-se en considerar-los actes de dones majors d'edat que exerceixen la seva llibertat i en la seva motivació essencial, que atribueixen a campanyes orquestrades i dissenyades per abusadors de menors. Afirmen que les

denúncies, serien falses i que són el que el suposat abusador de menors vol que es presentin, provenen de persones que havien marxat de CREA en desacord amb un comunicat sobre comportaments d'abús de poder que no permeten al grup, en defensa de persones becàries recents davant de comportaments no adequats de qualsevol altra persona.

»Aquesta resposta institucionalitza una estratègia de deslegitimació de les denunciants i és doblement greu pel fet de procedir d'algú que ostenta el càrrec de govern i supervisió acadèmica sobre les possibles víctimes. L'actitud de la directora del grup CREA, en fer pròpia la defensa de Flecha i el seu relat, compromet greument la seva neutralitat, la capacitat de garantir la imparcialitat en qualsevol investigació i la seguretat institucional de les denunciants.

»També és motiu de preocupació que ni la directora ni la investigadora principal del Grup de Recerca en Teoria Sociològica i Impacte de Recerca hagin impulsat cap mesura de protecció interna ni activat cap protocol respecte de Flecha, tot i disposar d'informació rellevant des de fa temps. Aquesta omisió resulta especialment alarmant atesa la seva posició jeràrquica, el seu paper en la captació de joves investigadores i la seva visibilitat en matèria de gènere, cosa que compromet encara més el principi de diligència deguda.

»A dia d'avui, ni el Departament de Sociologia, ni la Facultat ni el Rectorat han emès cap comunicat en què s'expressa una genèrica "voluntat de col·laborar".»

I, en virtut d'això, realitzen una sèrie d'exigències. Primer, investigació independent i amb garanties; segon, mesures cautelars immediates; tercer, no a l'ús d'espais emblemàtics i de la universitat.

Pensem que és una carta prou rellevant, que posa uns motius suficients sobre la taula i que ens sembla que la consellera de Recerca i Universitats, malgrat el principi d'autonomia universitària, malgrat que hi hagi una investigació en curs, bé deu haver discutit sobre aquesta qüestió, bé deu tenir un posicionament sobre aquesta qüestió, bé deu haver fet alguna gestió amb les denunciants. I, en tot cas, ens agradaria saber quines gestions han fet des de la Conselleria i quin és el seu posicionament, com a Conselleria de Recerca i Universitats i com a Govern, davant d'uns fets tan greus denunciats.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i tindria la paraula la diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Gràcies, consellera. Molt bona tarda a tot l'equip que l'acompanya. Avui tractem diverses qüestions que ens preocupen i, en primer lloc, sí que voldria exposar com des de l'oposició ens pertany, aquesta fiscalització per garantir que les universitats, però alhora també en els centres de recerca, siguin espais segurs, siguin espais lliures i que aquests protocols s'aborden de forma rigorosa i de forma efectiva.

En aquest sentit, i per tant, amb relació a les denúncies del presumpte assetjament al grup CREA de la Universitat de Barcelona, volem reiterar, com pertany a aquest Parlament, precisament assegurar i garantir que els mecanismes institucionals i, per tant, els protocols, protegeixen a les persones. Per això demanem que ens expliqui quin ha sigut el canal de comunicació referent a aquesta alerta, referent a aquest cas, però també amb l'òptica més ampliada referent a qualsevol altre tipus de denúncia que es pugui fer en l'àmbit universitari i de la recerca, per tal de poder, precisament, analitzar no només amb les dades i no només amb l'informe que avui ens exposava amb els indicadors del CIC del 2024, sinó aquells elements importants on podem posar èmfasi, on podem revertir la situació i on podem millorar el protocol d'actuació.

Perquè precisament vostè en feia referència, els quatre pilars són la prevenció, són la detecció, són aquest acompanyament i la reparació. Però quan un d'aquests pilars falla, a banda de bellugar-se la cadira i aquest estament tan important, s'acaba generant una esgerda sobre el propi sistema universitari. I jo entenc que parlar avui sobre aquest procés i sobre aquesta investigació oberta, doncs cal mantenir aquest respecte a la instrucció del cas, a la Unitat d'Igualtat de la Universitat i inclús als procediments judicials que hi ha actualment en marxa, però bé, vostè s'ha dedicat gairebé vint minuts o més de vint minuts a explicar-nos el funcionament del Departament de Recerca i Universitats en matèria d'igualtat.

I jo crec que avui esperàvem molt més d'aquesta qüestió, de la mateixa manera que parlar de la violència de segon ordre, que també està reconeguda per aquest mateix Parlament, i després que els darrers dies els diputats i diputades també rebessin alguns correus d'acusacions anònimes, sobretot en relació a buscar el silenci o aquesta invisibilització que tot sovint hi ha en aquests casos i que no permet protegir a totes les persones des del que denuncia, des que l'acompanya o des del que pateix aquest abús. Per tant, avui demanem sobretot de veure quins són els canals en els quals instrumentalitza i que es porta a terme aquest tipus de denúncies quan hi ha l'alerta per part del Departament de Recerca i Universitats.

Per altra banda, i en relació amb la qüestió d'Israel pel que fa al segon punt, volem parlar molt clarament. Crec que per part del Govern hi ha una manca de claredat i de coherència sobre els centres de recerca i sobre les universitats amb l'Estat en Israel. Hem sentit diversos mitjans parlar i justificar la inacció amb aquest mateix argument, que no es pot fer mal als científics, que no es pot castigar a la comunitat investigadora, que qualsevol revisió de col·laboracions perjudicaria a la ciència. De fet, fa uns dies, i com deia la diputada, parlava que tallar el finançament als favorables de l'ocupació de Gaza no ha de fer malbé les col·laboracions amb les universitats israelianes. I aquí m'aturo perquè, com hem d'interpretar els diputats i diputades en aquesta cambra aquestes declaracions?

De fet, hi ha un relat que presenta un fals dilema, com si qualsevol decisió política fos incompatible amb la defensa del coneixement. I no és cert. La política científica sempre és política i totes les decisions de suport, de finançament, de posicionament internacional també són política d'aquest departament. Per tant, avui voldríem que ens expliqués amb transparència quines són les col·laboracions estrictament acadèmiques i quines de caràcter institucional del Departament, però de vostè també que el lidera. Quins són els criteris que segueix el Departament per avalar i per revisar aquests projectes? I quin és el posicionament real del Govern davant les peticions de revisió o suspensió d'acords en el context que es viu actualment a Gaza?

I no menys important, avui vostè també destacava un nou element. Parlava d'aquest estudi d'una anàlisi, d'un informe d'impacte sobre les possibles conseqüències

d'aquestes col·laboracions en els centres israelians. Bé, doncs, la posició de fiscalització del Parlament de Catalunya no coneix aquest informe i crec que avui també seria important conèixer-ne el detall per veure i per garantir com s'està abordant aquesta qüestió.

I jo darrerament, doncs, passaria la paraula al meu company, el Jordi Bertran, que parlarà sobre el pla d'enfortiment del català. Malgrat que vostè hi ha dedicat molts pocs minuts i avui ens ha promès que el cel és blau, la realitat és que a les aules hi ha un retrocés de la llengua catalana i amb un increment de denúncies que posen en risc els drets lingüístics.

Gràcies.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies. Gràcies, consellera, per la presència. També agrair, a banda del seu equip, la presència dels representants de Plataforma per la Llengua aquí en aquesta sessió. Quan vam començar la legislatura, en aquesta comissió d'Universitats van comparèixer les diferents rectores i rectors de les universitats catalanes. La majoria de ponents, doncs, no van oferir dades sobre l'enfortiment de la llengua catalana en les seves compareixences. Van haver moltes dades, però d'aquesta, excepte un parell de compareixents, no es van donar informació. Des de Junts li vam formular una pregunta escrita, que ens va respondre el mes de maig amb dades del curs 23-24 i avui nosaltres esperàvem que, ja que el curs 24-25 havia finalitzat i estàvem amb el curs 25-26, anéssim avançant una mica, però veig com algun diputat ja ha dit que no, que som una mica lents amb aquest tema.

Bé, la nostra pregunta demanava sobre la fita 1.3, que és el vuitanta per cent de les assignatures en català, si es donen o no es donen. Vostè ens ha ofert una xifra complementària a la que ja ens havia donat per escrit, perquè a la resposta per escrit, la suma dels percentatges és una cosa una mica de difícil interpretació. Els que som de lletres, normalment els percentatges entenem que són del cent per cent i, per tant, si hi ha un setanta-cinc i un vint-i-cinc, doncs faran, en català i castellà, faran un cent per cent. Això, en les seves dades no és així i hi ha algunes coses que s'augmenten. Per tant, jo crec, que això també s'ha esmentat, que potser convindria més claredat perquè sapiguem exactament de què estem parlant, perquè jugar amb

les xifres no beneficia ni el Govern, ni el país, ni ningú. Per tant, crec que caldria un exercici de transparència en aquest aspecte.

Després també no acabem d'entendre, almenys les fonts públiques fins a data d'avui, no evidencien que hi hagi un nou període oficial d'aquest pla, malgrat que el pacte nacional per la llengua diu que en constitueix la base. Però així com en altres plans hem sabut que s'han prorrogat o s'han ampliat o s'ha marcat una revisió del pla, aquí que sapiguem, no. En tot cas, no sé, jo crec que exemplifica una mica el poc interès o la poca preocupació que hi pot haver darrere d'això. Si una cosa s'ha acabat, el 24, doncs caldrà prorrogar-la i fer-ne el 25-26 o dir que segueix exactament igual. Però no ho sé, sembla una mica estrany que, no havent-se complert complir les fites, doncs puguem seguir igual. Per tant, jo crec que caldria definir primer quina vigència li donem a l'actual pla d'enfortiment. És a dir, que en tot cas, el Govern ens informi quina idea tenen sobre això.

Després també creiem que hi ha d'haver una actitud proactiva en el que es refereix a la llengua de docència que s'ha d'utilitzar en cada assignatura a la universitat. No pot ser que els docents siguin qui trien la llengua, és a dir, nosaltres no veiem que hi hagi cap actitud proactiva per part del Govern que determini qui ha de fer l'assignatura en català i qui no l'ha de fer en català. Nosaltres no ho veiem i creiem que això hauria de ser una cosa proactiva. És a dir, hi hauria d'haver... No sé si el fòrum és la Comissió de seguiment del pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema universitari de recerca de Catalunya, que també ens agradaria saber qui integra actualment aquesta comissió, perquè diguéssim que en el seu departament hi ha hagut algunes turbulències quant a recursos humans que han fet desaparèixer, doncs les persones que, fins i tot, el propi Govern portava en aquest tema del pla d'enfortiment. I ara això, hi ha hagut uns canvis que definiríem com a turbulents, no?

I, finalment, el que és el que creiem és que la LOSU, en el seu article 33, especifica clarament que les universitats han d'informar en el moment de la matrícula de la llengua de docència de cada assignatura. Això s'incompleix reiteradament en aquest país. Només cal passejar una mica per les matrícules i abans i veure que això no es compleix. Per tant, com els mateixos serveis lingüístics de les universitats també ens han comunicat, no? O sigui, quines accions podria dur a terme el Govern per resoldre

aquest extrem? Que no depèn del pla d'enfortiment ni dels Pidocs, sinó que depèn d'una llei de rang superior com la LOSU.

Per tant, aquestes són les preguntes que en nom de Junts ens agradaria formular.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara seria el torn... Si aconseguixo parar això. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bona tarda, consellera, secretari general, tot l'equip que ens acompanya i també aprofitar per saludar els membres de Plataforma per la Llengua que avui també estan seguint aquesta comissió. I a mi m'agradaria començar per la qüestió del català, pel pla d'enfortiment del català que es va aprovar el 2022 i, per tant, que per nosaltres és un objectiu plenament vigent i plenament necessari, doncs aquesta necessitat de fer efectiu l'ús normal del català, també en la docència, en la recerca, en la transferència, en la divulgació del coneixement. I, per tant, creiem que aquest és un instrument clau que ens permet posar dades a la realitat que es viu a les aules i a les universitats del nostre país i, per tant, després poder actuar en conseqüència i, per tant, dibuixar quines han de ser aquestes polítiques en l'àmbit de la política lingüística que ens han de permetre millorar i revertir la situació o la fotografia que tenim a dia d'avui, que segurament no és la que ens agradaria i, per tant, encara hi hem de dedicar més esforços.

I, per tant, creiem que és positiu també algunes de les qüestions que vostè ha manifestat que ens permeten entreveure que anem en la bona direcció amb aquestes mesures que es van dibuixant en aquest pla, com per exemple l'augment d'aquestes bústies de queixes lingüístiques que ens permeten fer aflorar quina és la situació que hi ha a les aules, el nombre de professorat acreditat amb el seu C2 de català. Aquesta terminologia també científica que poden treballar els centres CERCA o, per exemple, que tots els equips d'investigadors que reben subvencions públiques

fan publicacions també en català, no? Algunes mesures que, per petites que semblin, ens ajuden a contribuir a revertir aquesta situació.

Per tant, creiem que anem en la bona direcció, però –també hi ha un però– que és que encara tenim alguns deures pendants. I abans d'entrar en la concreció d'aquest eix 1.3 de l'informe de compliment, que era pel qual se li demanava la seva compareixença, sí que ens agradaria preguntar-li amb relació a la persona que hi ha al capdavant de la coordinació del pla d'enfortiment del català, perquè ens consta que aquesta persona va plegar, diguem-ho així, de les seves responsabilitats ara fa uns mesos i per tant, vam adreçar algunes preguntes al Departament que no hem obtingut resposta i per tant, preguntar doncs, en quin estat es troba aquesta plaça, si està

Fitxer 15CRU7

coberta o si no, i sobretot en aquest mentrestant, qui ha estat assumint aquestes tasques de coordinació i de lideratge del pla d'enfortiment del català que creiem que són imprescindibles?

I ara sí, entro en l'objectiu de l'eix 1.3. En relació amb el pla d'increment de la docència en català, segurament hi ha algun error perquè, d'una banda s'afirma que les dotze universitats del sistema apliquen un Pidoc, però per altra banda es diu que set universitats es troben en fase de desplegament, tres l'han aprovat recentment i dues més l'estan elaborant. Per tant, entenem que no son dotze, sinó que estem en vies d'aconseguir que siguin aquestes dotze. Però en tot cas, més enllà d'aquest possible error, el que ens agradaria preguntar-li és què ha passat que en aquests quatre anys encara hi hagi universitats que no comptin amb aquest pla d'increment elaborat i que s'està aplicant i si és degut a dificultats per poder-lo dibuixar i, per tant, si han rebut també el suport del Departament en aquest sentit.

I per altra banda, en aquest eix també se situa que l'objectiu del vuitanta per cent d'assignatures amb més d'un grup tinguin com a mínim un dels grups que fa aquesta assignatura en català. També diu que en aquests moments no s'ha arribat al

percentatge esmentat, però no es concreta quin és el percentatge. Per tant, ens agradaria saber de quin percentatge estem parlant. Per tant, per calibrar si estem molt lluny o no de l'objectiu, si s'han de destinar més esforços o no, i també que pugui servir per a aquestes universitats que encara no tenen el Pidoc elaborat o en marxa, doncs, també que puguin comptar amb aquests instruments, doncs una mica més de precisió.

Per tant, passo a la segona qüestió, que era el tema de les relacions universitàries amb l'Estat d'Israel. Vagi per davant que a nosaltres ens sembla que un sistema, el sistema universitari i de recerca al nostre país és un sistema compromès amb els drets humans, amb la transparència, amb l'ètica i, sobretot, com deia, alineat amb els drets humans i, per tant, ens sembla que no es compleixen els requisits mínims per poder col·laborar amb un estat que perpetua, doncs, un genocidi davant de la població de Gaza. I, per tant, davant d'això sí que em referiré a preguntes que li han fet els diputats que m'han precedit en la paraula en relació a les seves declaracions, perquè ens sembla que, per una banda, les universitats, les dotze universitats públiques van ser molt clares posicionant-se, fent comunicats i actuant en conseqüència, però després ens desorienten aquestes afirmacions per part seva, consellera, que si no és així, llavors li pregunto quina és a dia d'avui la posició del Departament, si es retracta d'aquestes paraules o hi va haver algun malentès o alguna mala interpretació respecte a això. Perquè a nosaltres ens fa difícil parlar de llibertat acadèmica, científica, d'autonomia universitària, quan en el cas de la franja de Gaza no hi ha la llibertat més mínima i no estan garantides les llibertats bàsiques i fonamentals de la ciutadania.

Per tant, entenem que en aquest cas el Departament com a màxim responsable, malgrat que ja sabem de l'autonomia universitària, la pregunta és: Quin és el posicionament del Departament, entès també que és el que lidera les polítiques d'universitats i recerca al nostre país? Quin és el posicionament del Departament respecte a això? I si es retracta d'aquelles declaracions que va fer, perquè per nosaltres el sistema de recerca i de coneixement al nostre país ha d'estar al servei de les persones i de la societat i, per tant, no entenem que pugui ser d'una altra manera. Per tant, jo ho deixo aquí i li passo la paraula a la meva companya Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Bona tarda, consellera, secretària general, equip que acompanya a aquesta compareixença també. Jo em sumo al que han comentat la diputada de Comuns i el diputat de la CUP amb relació a aquest tema, que és que no ens ha respost. Ha començat responent què està fent la UB. Però per a això hi ha els diferents grups. Hem convocat també hem demanat la compareixença del rector, el vicerector, la degana, l'Assemblea Feminista, o sigui, ja ens ho explicaran què està fent la universitat. I després ha passat a explicar l'estratègia d'igualtat de gènere en la ciència, que no se li havia demanat. De fet, vam tenir un monogràfic específic sobre l'estratègia fa uns mesos. És evident que en uns mesos poden haver passat coses noves, però ens poden fer arribar un informe detallat perquè ens ha donat moltíssima informació, que era impossible de seguir, barrejant accions que s'havien executat amb l'anterior Govern amb coses que són de continuïtat o algunes coses noves, que estan molt bé que s'estigui desplegant les accions de l'estratègia. Però amb aquest *totum revolutum* que feia difícil distingir què era nou, què no era nou, fins a quin punt s'havia desplegat, però sobretot no era el motiu de la seva compareixença.

Jo crec que aquí ens hem d'ubicar amb una qüestió rellevant, que és què s'esperaria que fes el Departament de Recerca i Universitats quan passen situacions d'aquest tipus i tenint en compte que hi ha una autonomia universitària. En això estem tots d'acord, però aquest argument el podem fer per qualsevol de les qüestions que li demanin a vostè que afectin universitats. Sí?

Dit això, vostè feia referència al protocol guia d'àmbit universitari i aquest cas concret té una complexitat especial, perquè va més enllà del protocol guia de l'àmbit universitari en matèria d'assetjament sexual i en violències masclistes o LGTBIfòbiques. Perquè les denúncies que estan sobre la taula en relació al grup Crea sobrepassen aquesta qüestió. També hi ha altres persones treballadores de la UB o de fora de la UB afectades pel grup Crea. Però especialment aquesta qüestió de si ha hagut un assetjament sexual o no, si hi ha una agressió sexual o no, que ha sigut discutit en diferents moments en les rondes també, de finals del 2004 i el 2015, ara, de la tercera generació de denúncies. Hi ha una intersecció aquí amb els protocols també d'assetjament en l'àmbit laboral. Sí? I aquí, consellera, és on el

Departament també podria fer feina, perquè l'equivalent a aquest protocol guia és necessari en els assetjaments..., en el protocol d'assetjament laboral de manera més àmplia, perquè hi ha una manca de perspectiva de gènere de les oficines de prevenció de riscos laborals. Perquè hi ha una responsabilitat de la UB, principalment en aquest cas, però imaginin, podrien fer-la extensiva i aquí de nou. Per això els xutem també aquesta pilota. Els I-CREAs que han estat denunciats els últims anys, no tots tenien un component sexual. Per tant, és que també estan fallant els altres protocols. Sí?

Per tant, què ha fet? Diguéssim, en acompanyament del desplegament del protocol guia. Ja sabem que la instrucció l'ha de fer a la UB. Ja sabem que els resultats els determinarà aquella comissió d'investigació, però com a departament d'Universitats, com acompanyen el desplegament del protocol? Estan a sobre que les universitats implementin la diligència deguda que marca aquest protocol guia? Altres coses que podria fer el Departament d'Universitats, com aquesta versió del protocol guia aplicat en l'àmbit de l'assetjament laboral o d'altres qüestions que estiguin a les seves mans, en la convocatòria dels ICREA, a la convocatòria de CGRs, a la convocatòria de projectes de recerca. S'ha estat finançant el grup CREA, malgrat que aquestes denúncies, sí, tenen el context que tenen. Però què es pot fer a partir d'ara perquè quan hi hagi aquestes denúncies hi pugui haver alguna mesura cautelar? És a dir, crec que hi ha mesures que el seu departament o el paraigües d'agents de recerca poden implementar.

Però si ens havia de donar dades del protocol guia d'àmbit universitari, ens podria haver donat la de l'informe dels indicadors conjunts en matèria de violències masclistes o LGTBIfòbiques, que està pendent des de fa més d'un any. I aquí també no entenem per què no es presenten, no les actuacions de sensibilització, no, no. La diligència deguda en la recepció de les denúncies i els diferents tipus de resolució i mesures adoptades.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I és ara el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, president. Moltes gràcies. També abans de tot, agrair la compareixença tant de la consellera, el secretari que l'acompanya, també tot el seu equip per donar explicacions sobre qüestions que són rellevants i que afecten les universitats i els centres de recerca.

El primer tema, que és el de les denúncies de les sis dones contra comportaments abusius inapropiats d'un catedràtic a la UB. Bé, el primer que volem dir des del Partit Popular és que volem manifestar que realment estem consternats pels fets múltiples denunciats de violència de gènere, d'assetjament sexual i abús de poder, que tot apunta que han patit alumnes i investigadores per part del catedràtic líder del grup de recerca CREA, vinculat a la Universitat de Barcelona i el nostre rebuig és rotund i nítid. Volem posar en valor que la Universitat s'hagi compromès a actuar sense demora, amb tota la contundència per aclarir tots aquests fets des del moment en què va rebre la denúncia formal que va ser el juliol del 2025. Des d'aquell moment és quan llavors la universitat es posa a disposició de les persones denunciants tots els recursos tècnics i personals d'acompanyament i assessorament, a més, doncs, d'engegar tota una sèrie de mecanismes institucionals per aclarir els fets denunciats, amb una investigació interna i la comissió d'experts encarregada d'investigar el cas i junt amb la suspensió cautelar de les funcions del catedràtic, atesa la gravetat de les conductes denunciades.

Clar, el primer que ens preguntem és per què la universitat no va prendre aquestes accions abans. Ja li preguntarem quan el rector comparegui aquí a la comissió, però entenem que ja feia temps que existia un bloc, el d'AfectadosCREA.org. El grup Crea ja havia rebut denúncies tant el 2004, el 2016 per manipulació, funcionament sectari, entre altres. I, a més a més, hi va haver un conseqüent abandonament massiu d'investigadores. A més, els relats es repeteixen i es confirmen patrons de comportament.

Bé, llavors és cert que des del 2020 el grup CREA es desvincula de la Universitat de Barcelona i que, a més a més, estem en un cas que pensem que és molt complicat, perquè sembla que l'estratègia d'aquest grup Crea era desviar l'atenció de les denúncies sobre el seu comportament intern, al·legant que rebien crítiques per

defensar les víctimes de la violència de gènere. Així que presumptament han utilitzat la violència de gènere, un tema molt seriós, per amagar el funcionament intern del grup.

És sorprenent que la pròpia direcció de Crea tampoc no hagi obert una investigació interna des del primer moment, sinó que més bé al contrari. Tant el catedràtic Ramón Flecha com la directora del grup van negar tots els fets immediatament, així com més membres del seu grup. Per tant, davant la complexitat d'aquest cas de múltiple assetjament sexual, el que volem dirigir, la pregunta que li volem fer, consellera, és: Què ha fet el Departament de Recerca i Universitats i, a més a més, també de la mà del Departament d'Igualtat i Feminisme, per esclarir tots aquests fets al Crea? I quin protocol s'està aplicant?

Sens dubte, entenem que són fets molt greus i que, per tant, calia actuar sense demora, amb plenes garanties i amb total contundència per esclarir aquests fets. Des del Partit Popular sempre donarem suport a qualsevol persona que hagi viscut situacions d'abús o violència del tipus que sigui, i estem fermament compromesos en saber la veritat i dirimir responsabilitats.

Pel que fa a l'altre cas que avui també és objecte de la cessió d'informació, les denúncies a un professor de la Universitat de Barcelona per un presumpte assetjament sexual. Aquí al setembre del 2023, la universitat va tenir constància d'un cas de presumpte assetjament sexual per una denúncia interna de l'estudiant cap a un professor de literatura i la Universitat de Barcelona va activar immediatament el protocol per actuar davant d'aquesta situació. Tot i que la via judicial no va acabar en bon port, es van arxivar la demanda judicial, la Universitat de Barcelona va continuar investigant el cas per la via administrativa i la investigació sí que arriba a una conclusió i és que es va produir abús de poder per part del docent per intentar aproximar-se a alumnes de forma íntima.

La universitat va manifestar que no estem davant d'un cas aïllat, sinó que amb tota la transparència, va detallar que durant l'any 2023 i 24 es van obrir cinc expedients disciplinaris a persones de la seva comunitat universitària per conductes masculistes i casos d'assetjament sexual. Les denúncies rebudes per la Unitat d'Igualtat de la UB durant aquest període van ascendir a un total de trenta-nou i tots els expedients

disciplinaris incoats va suposar l'adopció d'una mesura cautelar de suspensió d'ocupació.

Per això, consellera, li volem preguntar: Quantes denúncies per conductes masclistes i d'assetjament sexual han rebut les universitats públiques catalanes en aquests darrers anys? Quants expedients disciplinaris s'han obert i quantes mesures cautelars de suspensió d'ocupació s'han aplicat?

Pel que fa a l'altre tema de les col·laboracions a les universitats i centres de recerca catalans en centres de recerca i universitats de l'Estat d'Israel, des del Partit Popular, considerem que els temes polítics s'han de resoldre per la via política i diplomàtica i no per la via dels boicots i menys encara en l'àmbit de la recerca i del coneixement, perquè al final aquests boicots, els que acaben perjudicant a algú i, a més, aquest tipus de boicot tampoc no solucionaria el conflicte entre Israel i els territoris palestins.

Des del Partit Popular considerem que cal mantenir les col·laboracions que ja existeixen amb centres de recerca i universitats d'Israel. Tenim projectes de fa molt temps amb universitats d'Israel en el marc dels programes europeus que, com molt bé ha dit la consellera, ha remarcat molt el Horizon Europe i també Horizon 2020 i creiem que s'ha de mantenir el seu finançament, amb independència de si hi ha col·laboradors en equips o investigadors d'Israel. A més, s'ha de tenir en compte que el Consell Europeu no ha exclòs Israel dels fons europeus i tampoc ha suspès l'acord d'associació de la Unió Europea

Fitxer 15CRU8

amb Israel al proporcionar un marc institucional adequat per al diàleg i la cooperació entre ambdues parts.

Pel que fa al català al sistema universitari i de recerca de Catalunya. Curiosament, ahir vam conèixer, a través d'un mitjà de comunicació de premsa escrita, que els alumnes de segon curs sembla ser que ja no tenen dret a rebre les preguntes de l'examen en castellà, si així ho sol·liciten. Clar, aquest fet comporta que els alumnes de la resta d'Espanya s'acabin sentint estrangers en el seu propi país, en inferioritat

i amb la por real que el seu expedient acadèmic es vegi perjudicat. Això no hauria de passar a les universitats públiques catalanes, les quals han de vetllar per la igualtat d'oportunitats en comptes d'estar al servei del deliri lingüístic.

La realitat és, doncs, que estudiants que venen a Catalunya des d'altres comunitats autònomes a fer la carrera universitària es troben amb la barrera lingüística del català. Per tant, és d'esperar que cada vegada més arribi menys talent de la resta d'Espanya i els que ja estan matriculats estan pensant en acabar la carrera de la millor manera possible i marxar de Catalunya. Per això, consellera, pensa garantir almenys que qualsevol estudiant es pugui avaluar en castellà en qualsevol assignatura, carrera i universitat pública catalana? Costa d'entendre que a Catalunya no es respecti la llengua que ens uneix a tots.

Avui en dia, i segons resposta del propi Govern, les universitats públiques catalanes i a excepció de la Universitat Pompeu Fabra, ofereix les assignatures en els graus universitaris, vostè mateixa també ho ha dit al voltant d'un setanta-cinc per cent en català, a prop d'un quinze per cent en castellà i la resta, un deu per cent, en llengües estrangeres, majoritàriament en anglès, a diferència del que succeeix a les universitats privades, on l'oferta educativa és majoritàriament en anglès. Des del Partit Popular creiem que és un greu error l'objectiu polític de situar en el cent per cent l'oferta d'assignatures en català a les universitats públiques catalanes. De fet, pensem que totes les assignatures de grau s'haurien de poder impartir en els tres idiomes, el català, el castellà i l'anglès, i donar llibertat d'elecció a l'estudiantat.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Vox en Cataluña i té la paraula la diputada Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Bueno, buenas tardes, *consellera*, agradecerle su intervención y toda su explicación en los tres ámbitos que han sido hoy de objeto de esta comisión. Y mire, yo le voy a ser muy clara desde el principio. Y es que usted viene aquí a hablar de temas que reflejan perfectamente, tal y como usted también ha explicado,

el nulo acierto por parte del Gobierno..., del Govern a la hora de elegir las prioridades y las cosas a las que le da importancia. Entonces empecemos yendo por partes.

En primer lugar, sobre el tema de las denuncias a un profesor de la Universidad de Barcelona. Nuestra postura es de sentido común, algo que normalmente escasea en este Parlamento, y es que, si hay indicios de delito, a los juzgados, ¿no? Es indignante que traigan esos temas, todos los diputados de esta comisión al Parlament pues para hacer una especie de circo político. El Parlament no es un tribunal y hay que recordárselo en varias ocasiones. He tenido que hacerlo en varias ocasiones. Y si hay un presunto abuso, eso lo deben dirimir los jueces con el Código Penal en la mano y no ustedes, ¿no?

Lo que queda demostrado con este caso es que, con sus famosas comisiones de igualdad en las universidades o, por ejemplo, sus protocolos de género no sirven para nada. De hecho, veo que le han dedicado mucho, bueno, le han hecho mucho hincapié. De hecho, creo que hemos estado como entre veinte y treinta minutos de su comparecencia hablando del género y de cómo van dichos protocolos y tal y, sinceramente, teniendo que mirar realmente si estábamos en la Comisión de Universidades o en la Comisión de Igualdad. Entonces todas estas comisiones, todos los protocolos no dejan de ser chiringuitos ideológicos creados para colocar a afines, gastar presupuestos del dinero público, del dinero de todos los catalanes y dar charlas de adoctrinamiento, pero que, a la hora de la verdad, cuando hay un problema real, como por ejemplo el que ponemos hoy encima de la mesa, pues fallan estrepitosamente. Han llenado la universidad de burocracia lila, como usted también ha enumerado durante parte de su comparecencia, que no protege literalmente a nadie.

Y hablando de acoso, señora *consellera*, quítense la careta, porque a ustedes el acoso en la universidad absolutamente igual, porque cuando el acoso es ideológico, ustedes miran hacia otro lado. Porque ¿dónde estaban sus protocolos de igualdad y de convivencia cuando acusaban al catedrático de la Universidad Autónoma de Barcelona Rafael Arenas? ¿O, por ejemplo, dónde está la condena firme de su conselleria cuando los jóvenes de Estudiants pel canvi o de S'ha acabat son rodeados, insultados y agredidos por hordas de totalitarios separatistas? Y llegados

a este punto, también quiero recordar, aprovechando que hoy usted aquí, que hace más de un año y medio que usted le da largas a los jóvenes de S'ha acabat para reunirse..., para no reunirse con ellos, ¿no? Pero es que no solo les dar largas, sino que además tiene la frialdad de enviarles una carta en la que dice que la libertad de los campus universitarios pues no es de su competencia. Entonces, claro, yo me pregunto: Si usted es *consellera* de universidad y esto no es su competencia, ya me dirá usted qué es de su competencia.

En fin, les diré dónde están ustedes y es que están callados e incluso aún alentando todas estas agresiones contra estudiantes y profesores patriotas, porque el acoso, como ya he dicho, les da absolutamente igual cuando se da a las asociaciones patriotas, en forma de silencio o en forma de cancelando sus actos, como ha pasado en reiteradas ocasiones, o incluso silenciando cuando ocurre un acoso físico directamente. Y es que usted ha hablado en su comparecencia, en su intervención, pues muchas veces ha reiterado «igualdad», pues entonces yo le pido que se lo aplique también en esos casos, porque para ustedes, si el acusado es un patriota, si es un profesor que defiende la unidad de España o es un alumno que pide estudiar en español, pues entonces el acoso se transforma en que, bueno, es libertad de expresión, ¿no?

Entonces, en cambio, si pueden instrumentalizar una denuncia para alimentar su agenda feminista radical, entonces montan este espectáculo. Entonces bastante, bastante hipócrita, ¿no creen?

Mire, la universidad catalana se ha convertido en un entorno hostil para la libertad ideológica y de expresión, y ustedes, en este sentido, son políticamente responsables. Las chicas que denunciaron ese posible caso de acoso sexual no merecen que ustedes vengan aquí a hacer este circo. Merecen que un tribunal dirima rápidamente con solvencia su caso y eso es lo único que hace falta. Y, por cierto, también en relación con esto, decirles que Vox es el único partido que pide aumentar las penas para los agresores sexuales; también a todos los diputados.

Pasamos al siguiente punto sobre el tema de Israel. A ver, viene usted a cuestionar o a poner bajo la lupa los convenios con universidades y centros de investigación de Israel y usted misma ha dicho que lo único que hace es actuar en el marco de la

legalidad vigente. Y yo le digo que es vergonzoso que, con la que está cayendo en la ciencia catalana, perdamos el tiempo debatiendo si boicoteamos a un país y no en reforzar el tejido científico de nuestra región. Entonces es verdaderamente insultante que dediquemos esta comisión a hablar de geopolítica de salón mientras nuestros investigadores viven en la miseria, como ya le comenté en el pleno de hace unas semanas, por mucho que usted diga que todo está yendo bien, que la investigación y la innovación, todo va como un cohete, ¿no?

Y entonces, señora *consellera*, yo le digo que hablemos de realidad. Hablemos de que los doctorandos cobran sueldos que no les dan ni para alquilar una habitación en Barcelona. Hablemos de las irrisorias becas para la investigación científica que afecta sobre todo a los más jóvenes que tal, como también le comenté en el Pleno. Hablemos de la poca inversión pública en innovación, que justo el otro día nos reunimos con el sector y nos pusieron de relieve precisamente esto. Hablemos de la fuga de talento catalán y español que se va a fuera, porque aquí no tienen futuro. Una fuga de talento que está provocando que exportemos talento y que, por contra, importemos delincuencia. Y hablemos, por ejemplo, también de profesores asociados cobrando miserias y encadenan contratos temporales uno tras otro.

Pero claro, para arreglar eso lo que falta es dinero y ustedes el dinero de los catalanes pues no lo invierten en ciencia ni en mejorar las condiciones salariales y la competitividad de nuestros investigadores, ni la innovación ni en mejorar las instalaciones. Ustedes despilfarran el dinero en absurda ideología, igual que lo hacía el anterior gobierno.

Si superioridad fuera mejorar la vida de los catalanes, de los investigadores catalanes, dejarían de subvencionar chiringuitos y destinarían, por ejemplo, este presupuesto a la investigación real, a la ciencia de verdad, es decir, la que busca, por ejemplo, curar el cáncer o innovar en tecnología y no la que estudia, por ejemplo, la «perspectiva de género en la danza medieval». Y también destinaría, pues, ese presupuesto a nuestros investigadores evitando que se tengan que ir de España.

En resumen, señora *consellera*, dejen de jugar a ser jueces con los presuntos delitos sexuales, al igual que también se lo digo al resto de diputados, que para eso ya está la policía y también, sobre todo está la justicia. Desmantelen sus comisiones de

igualdad, que no protegen absolutamente a nadie y empiecen a proteger a los profesores y a los alumnos, que sufren el verdadero acoso diario en los campus de las universidades catalanas por participar del mundo asociativo patriota y no pierdan el tiempo en las relaciones internacionales de nuestro tejido científico y sí en pagar dignamente a nuestros investigadores y apostar por ellos de verdad y como se merecen.

Muchas gracias.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. No hi havent representant del Grup Mixt, seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Socialista de Catalunya i Units per Avançar i té la paraula el diputat David González.

David González Chanca

Molt bé. Moltes gràcies, president. Molt bona tarda a tots i tots els diputats i diputades. Molt bona tarda, consellera, secretària general i resta de persones acompanyants del Departament de Recerca i Universitats. Primer de tot, com han fet també totes les persones que m'han precedit, agrair la seva compareixença i les exhaustives i àmplies explicacions que ens ha donat, amb un contingut prou ampli en cinquanta minuts.

Hi ha altres qüestions avui sobre la taula que motiven la seva compareixença. Primer, un cas de violència masclista, sexual, comportament abusiu d'un catedràtic professor de la UB. Segon, les relacions de les universitats catalanes públiques amb Israel i Palestina. I un tercer, que és el pla d'enfortiment del català a les universitats. Primer de tot m'agradaria fer una crida a la prudència després d'escoltar algunes intervencions que hem escoltat aquí aquesta tarda a la comissió, ja que pensem que algunes qüestions mereixen sempre tractar-se amb prudència, amb poca precipitació i amb molta meditació. De vegades les presses no són la millor companyia. I això no és per desmerèixer cap de les qüestions i els temes que estem tractant aquesta tarda. Ans al contrari, és important parlar d'algunes de les qüestions que ens ocupa i fer-ho amb uns protocols i amb uns tempos molt estandarditzats.

Començo, de fet, per una qüestió, per la denúncia d'abús d'un catedràtic de la UAB..., de la UB, disculpa, ja que és molt important que el nostre sistema de coneixement i d'universitats ha de tenir una resposta ràpida, amb plenes garanties i amb tota la contundència del món perquè accions com les denunciades no es produeixin mai, no passin mai. I si passen, treballar perquè això no torni a succeir.

Que és el que ha passat? Què és el que sabem fins ara? Que hi ha denúncies contra un catedràtic de la UB per comportaments abusius i inapropiats i la Universitat de Barcelona ha actuat. S'ha obert una investigació interna. Hi ha una comissió experta per delimitar què és el que ha passat, com ha passat i una suspensió cautelar, evidentment, com s'ha de portar a terme.

Què ha fet el Departament de recerca, segons ens ha explicat vostè? Vaig al més obvi, al més important. Primer, respectar l'autonomia universitària, com sempre s'ha de fer, com sempre toca. I els que ens creiem l'autonomia universitària ens ho hem de creure per tot, per allò bo i per allò dolent, pels drets i els deures. Evidentment, aquí hi ha una autonomia universitària que hem de tenir en compte. Ara bé, això no significa impunitat. Ningú està per sobre de la llei en aquest país, com és normal. I el que defensem és uns campus i unes universitats públiques catalanes que han d'estar lliures de violència masclista, com el missatge que vostè ens ha traslladat avui, consellera.

De fet, ens ha de preocupar no únicament el que sabem que ha passat, sinó totes aquelles accions, tots aquells esdeveniments que és possible que estiguin succeint i que el sistema encara no els està detectant. Hem de treballar per fer complir tota la legislació en matèria de violència contra les dones i en favor de la igualtat real, tenint en compte quines són les eines que tenim, que donant resposta a algunes de les qüestions que s'han plantejat, crec que sí han estat explicades: protocols actualitzats, mesures de discriminació positiva i, sobretot, treballar molt directament en la prevenció i en fer pedagogia perquè comportaments d'aquest estil no tornin a passar.

I quan passen, torno a insistir, fer-ho de manera ràpida, amb contundència i amb rapidesa. També molt important, per tenir una visió i una acció estratègica, quin és el desenvolupament de les accions estratègiques que s'han de tenir en el món

universitari i a la ciència? Amb perspectiva de gènere i en treballar per la igualtat real a la ciència, com des de fa anys estan portant a terme i com també ara fa poc més d'un mes vam poder veure la presentació que ens presentava també amb el desplegament de la Llei de la Ciència al seu departament i al Departament d'Igualtat i Feminisme.

En aquest sentit, total predisposició a treballar a conèixer el fons de la qüestió, quan la investigació estigui tancada, quan les conclusions estiguin publicades i quan tot el que puguem parlar no tingui el secret de sumari i de judicialització que actualment estem veient. Tot i així, el missatge del Partit Socialista és molt clar: cap tolerància amb la violència masclista i cap tolerància amb qualsevol tipus de discriminació masclista.

El segon tema que ens ocupa, la col·laboració amb les institucions Israel i Palestina, evidentment,

Fitxer 15CRU9

la tragèdia humanitària que hem vist a Gaza ha generat posicionaments institucionals de tot tipus i peticions de revisió de col·laboracions amb l'Estat d'Israel. Ho hem vist en primera persona també, de fet, des d'aquest Parlament i de moltes altres institucions democràtiques. Tornant a l'autonomia universitària, afortunadament hem vist com han estat pràcticament totes les universitats públiques que han decidit veure i revisar aquests tipus de col·laboracions amb l'Estat d'Israel i amb els organismes que depenen d'Israel. I el Departament, en aquest sentit, ho ha anunciat: no té actualment convenis actius en cap institució israeliana. I ens sembla una frase i una situació suficientment clara.

Ara, és cert si hi ha algunes universitats que han tingut al llarg d'aquests anys diferents nivells de col·laboració i d'investigació amb centres tecnològics científics d'Israel i, per tant, han de ser aquests organismes, aquestes universitats que han de revisar aquestes col·laboracions i, evidentment, tenint en compte el lideratge –aquí parlaria el Govern de la Generalitat, però m'atreviria a dir, de tota Espanya, del

govern de Pedro Sánchez també– a l'hora d'actuar amb mesures administratives concretes per trencar col·laboracions amb l'Estat d'Israel, veure de quina manera es pot fer complir amb un principi humanitari, però evidentment també tenir la perspectiva de l'interès del bé comú que té qualsevol cosa que passa per la ciència i per la tecnologia.

Com dic, la majoria d'universitats han suspès la mobilitat i nous projectes amb institucions d'Israel i, de fet, hem pogut veure i vostè ho ha explicat també, consellera, com des de la pròpia ACUP s'ha demanat a la Unió Europea que revisi la participació d'Israel en els projectes europeus en els que principalment hi havia una col·laboració. Això, d'una banda, amb el que correspon a Israel.

D'una altra banda, amb Palestina. Hem vist com afortunadament s'han augmentat els estudiants palestins a Catalunya i com han augmentat els programes d'acollida per part de la UB, de la UAB i d'altres universitats i la participació en xarxes internacionals i de projectes europeus compartits també per enfortir els vincles amb Palestina i per intentar superar la situació tan tràgica que malauradament hem vist en directe que estaven patint.

I una tercera qüestió, que té a veure amb l'increment de la docència en català a les universitats. No fa falta dir-ho, però sempre ho repetirem les coses més òbvies. Des del Partit Socialista volem fer del català una llengua plenament normalitzada a la docència, a la recerca, a la ciència i a tota la societat. Els resultats del pla d'enfortiment del 2022-2024 els dic, agafant el resum del que ha dit la consellera, són, nosaltres considerem, molt positius, perquè la tendència és positiva i perquè quantitativament els números són bons. Estem a prop de gairebé un vuitanta per cent de les fites assolides en el pla d'enfortiment de la llengua catalana i també un vuitanta per cent de les assignatures que es realitzen en el sistema universitari a Catalunya que es fan en català. A més, també deu universitats ja tenen plans d'increment de la docència en català i, en tot cas, per a nosaltres sí que és important que totes les universitats públiques ja disposen d'aquest pla de manera activa.

Una dada que ens ha encantat: l'increment del cinquanta-cinc per cent dels nombres de docents amb C1 de català. És perfecte, no? Hem de veure de quina manera es compleix el nivell del requisit i, evidentment, l'exigència al C1 per impartir una

assignatura en català és imprescindible. Així com ha escrit un munt d'ajudes de recursos econòmics i de recursos humans i tècnics que han posat en marxa per facilitar, promoure i difondre la possibilitat de fer ciència en català, d'estudiar en català i, evidentment, de fer classes a les universitats en català.

Però el que més nosaltres volem recalcar és que la defensa de la llengua catalana s'ha de fer de manera transversal i no únicament al departament de Recerca i Universitats. I això som conscients que el Govern de la Generalitat ho està treballant de manera transversal a través dels diferents departaments implicats. De fet, l'altre dia escoltàvem com el conseller de Política Lingüística, amb un tema que té a veure amb Recerca i Universitats, no?, parlava de la campanya per incrementar el nombre d'estudiants en filologia catalana o, per exemple, com s'han treballat diferents iniciatives per incrementar el nombre d'estudiants del màster de formació de professorat en català, concretament.

O una tan important com és l'execució del desplegament del pacte nacional per la llengua, que és una de les eines més importants que tenim per defensar i promoure el català i que, de fet, la majoria dels grups parlamentaris que aquí estan representats encara no s'han volgut sumar. Alguns, perquè no coincideixen en la necessitat de promoure i difondre el català i altres no saben ben bé per què, però en tot cas no donen suport i no podem fer una altra cosa que dir que estem contents que existeixi aquest pacte i que és una veritable eina per promoure la llengua catalana.

Des del Partit Socialista, per acabar, hi ha tres idees claus que reforcen els conceptes que ha dit vostè, consellera. Primer, un respecte absolut a l'autonomia universitària, sabent que això no significa impunitat. Tothom ha de donar i ha de retre comptes amb la legislació actual. Segon, una defensa dels drets humans i la convivència a les universitats, sempre en permanent lluita contra les discriminacions masclistes i també tenint en compte els drets humanitaris i les lluites que succeeixen al món també contra el genocidi a Gaza. I tercer, un compromís en favor d'un sistema universitari que ha de ser inclusiu, que ha de ser segur i també que s'ha de promoure en català.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara seria el torn de la consellera per respondre a les qüestions plantejades pels grups per al temps de vint minuts.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Bé, en primer lloc volia agrair les crítiques que he rebut per part d'alguns diputats i d'alguns grups, perquè crec que també posa en relleu que els temes que portem avui a la discussió són temes que ens ocupen i ens preocupen des de diferents perspectives i també això crec que ens ajudarà a tots a definir estratègies que estem elaborant des del Departament que responen, com diem, a context previ. Jo crec que és interessant, tot i que a vegades algú ha comentat que no feia falta donar tant detall, quan donem molt detall és un problema i si no li donem també són poc transparents. Crec que és important donar les dades que tinguem a l'abast. Tenim poques oportunitats com aquesta per poder exposar on estem i què estem desplegant.

En relació al pla d'enfortiment del català, sí que m'agradaria recollir una mica els comentaris que heu anat fent els diferents grups. També ha comentat la diputada de Vox que no deixarem de desplegar el pla d'enfortiment del català ni el pacte nacional per la llengua perquè és un element de cohesió i continuarem treballant per fer compatible el català i l'ús del català i el foment de la llengua amb el fet de ser, com dèiem abans, una regió europea considerada entre les setanta més innovadores d'Europa. I això passa per consensos i per consens com els que tenim en aquesta comissió.

Quant al desplegament del pla d'enfortiment del català, s'ha fet referència per part del diputat de Junts a alguns percentatges que no donaven no donaven resultat cent per cent. I també vull dir que aquest pla d'enfortiment i el còmput per establir aquests percentatges es va establir en el consens del pla d'enfortiment del català quan vostès estaven a govern. I això vol dir que aquests indicadors, el que reflecteixen, quan sumen més de cent vint, per exemple, o més de cent per cent, és perquè una mateixa matèria..., un mateix grau, es pot oferir en diferents llengües: en anglès i català, en anglès, català i castellà. Llavors aquests valors representen aquest sumatori, i això és quelcom que es ve arrossegant des del moment que es va desplegar el pla,

perquè en les comissions pertinents es va aprovar aquesta manera de fer aquestes avaluacions i aquests sumatoris.

Dic això també perquè, com vostè també feia referència, diputat, i preguntava sobre la revisió del pla, hem de dir que està previst que el 2026 el pla es renovi i, de fet, a l'última comissió que hem realitzat del pla d'enfortiment del català hem treballat amb l'establiment d'un cronograma que garanteix que durant el curs, al primer semestre del 26, ja tinguem definides les noves actuacions i també la revisió de les mateixes fites. Esmentar també que en el pla original d'enfortiment del català estava molt orientat a les universitats i aquí hem volgut destacar en aquesta comissió totes les accions que hem dut a terme en el marc dels centres de recerca, perquè si bé aquestes actuacions no estaven recollides o definides amb indicadors com a tals dintre del pla d'enfortiment del català que estem desplegant, sí que ens serveixen, diputat, per poder-les incorporar en el nou pla d'enfortiment del català, aquestes actuacions que estem fent en els centres de recerca Cerca i avaluar-les i desplegar-les de forma efectiva.

Ha fet vostès referència amb certa preocupació a turbulències que hi havia en el departament. No sé si feia referència aquesta turbulència a una persona que estava en el meu gabinet. Aquesta plaça encara està sense ocupar i estem buscant activament algú que pugui acompanyar-me des del gabinet en aquestes tasques, perquè per nosaltres és fonamental el seguiment del pla d'enfortiment del català. Dit això, també comptem dintre del departament de personal que s'encarrega de vetllar i de seguir el pla d'enfortiment del català. Llavors agraeixo la preocupació per part d'alguns diputats o diputades de què ha passat amb aquesta persona. També em sorprèn aquesta deferència. Us ho agraeixo també moltíssim, perquè és una posició que està oberta. Hem fet molta difusió. Hem tingut la sort de poder fer entrevistes amb diferents persones que treballen en l'ús de la llengua des de diferents perspectives i, fins a dia d'avui, hem de dir que aquesta plaça encara continua estant a disposició.

Més enllà d'això, també volia fer referència, abans s'ha fer referència a que a mi em destorbava que la gent parlés a la sessió. A mi no em molesta. El que em molesta

és que la gent rigui quan estem parlant. Ho dic perquè torna a passar el mateix i això crec que és una falta de respecte.

Llavors, simplement dir que estem desplegant el pla d'enfortiment del català. Ho estem fent amb tota la celeritat possible i sobretot també perquè comptem, afortunadament, amb tot el suport de les universitats i avui en dia també s'ha preguntat per part d'algun diputat en referència al Pidoc i simplement potser no ha quedat clar quan he fet la meva exposició, perquè és veritat que he anat molt al detall. Les dotze universitats, tan les privades com les públiques, compten ja en els seus plans, han incorporat els Pidocs i això també ha fet que tinguem algun retard en el desplegament del mateix Pidoc perquè no totes tenien els Pidocs aprovats en el mateix moment i, per aquest motiu, tenim algunes diferències quant al desplegament del pla d'enfortiment del català entre les diferents universitats del sistema universitari de Catalunya.

Dit això també, hem de reconèixer que en els darrers mesos que hem fet seguiment del pla i des de l'inici d'aquesta legislatura, hem pogut seguir amb bon ritme el desplegament del pla quant a aquestes diferents fites, com assolir el vuitanta per cent de l'oferta de graus en català. Estem en aquest 75,2 per cent. Volem arribar a assolir aquest vuitanta com a mínim. I també estem fent una revisió, sobretot, com dèiem abans. El pacte nacional per la llengua ha incorporat dintre dels seus horitzons el que fa referència a universitats i recerca del pla d'enfortiment del català i fa esment, en concret, a la creació d'un nou centre de recerca en política lingüística i, a més a més, parla d'aquests graus específics en l'àmbit de les ciències, com medicina, infermeria i altres àmbits. I aquí nosaltres també estem treballant des de la pròpia comissió i el pla d'enfortiment del català per garantir que complim realment amb les fites també esmentades en l'horitzó propi d'universitats i de recerca.

I incorporarem, com dèiem, totes aquestes mesures que estem desplegant dintre dels centres de recerca del sistema com a noves mesures i també noves línies d'ajuts que s'han posat a punt en aquesta legislatura en els centres de recerca i esperem, de cara a l'any vinent, també poder enfortir econòmicament algunes de les convocatòries que hem fet esment abans.

S'ha fet un increment substancial en algunes d'aquestes convocatòries, però creiem que encara tenim un espai substancial de millora per poder incrementar algunes d'aquestes en base també a les últimes convocatòries, a la resolució de les mateixes, on hem vist que han quedat fora algunes propostes que voldríem incorporar, sobretot en l'àmbit del món de la recerca bàsica, en els centres de recerca Cerca.

Una mica també per donar compliment a altres qüestions que han anat sorgint amb les vostres intervencions i amb algunes preguntes que heu fet amb relació a les meves declaracions o la meua intervenció en el programa del Cafè d'idees, he volgut preguntar perquè la literalitat d'allò que vaig dir. Llavors, el que vaig dir va ser que no hauríem de fer malbé les investigacions que portem, que porten molts anys duent-se a terme, fent referència a les col·laboracions que hi ha vigents i que hi havia vigents en aquell moment entre universitats i centres de recerca amb investigadors que estaven a Israel. I això requeria, com he dit aquí abans, una anàlisi per comprendre també les col·laboracions que hi havia en aquell moment en el marc de la recerca entre universitats i centres de recerca d'Israel amb Catalunya. Després nosaltres hem anat i hem estat molt vigilants i molt amatents a tot allò que ha anat publicant la Comissió Europea, que a més a més, no ha incorporat moltes de les recomanacions, com us he dit abans, només en un dels programes que fa referència al European Innovation Council. En concret, en dos programes, amb un programa que es diu Accelerator, que és molt de programes d'innovació i transferència del coneixement, però en cap cas per programes del paquet d'Horitzó 20. Llavors, aquí nosaltres estem, com no pot ser d'una altra manera, en contra del genocidi i sí que volíem tenir també una anàlisi amb dades que estan publicades en el sistema UNEIX, que són aquelles dades que les universitats van bolcant i també en el sistema de superior de dades d'Europa per tenir un coneixement, com vam fer amb el programa Talent Bridge, de la dimensió econòmica d'allò que perdien els col·laboradors que tinguéssim aquí a Catalunya amb aquestes col·laboracions.

Torno a dir, se'ns ha preguntat pel posicionament també de

del Departament amb Israel. He fet esment a que no hem fet cap acord, no hem fet cap col·laboració en el mandat actual amb Israel i hi havia només una col·laboració que s'havia dut a terme l'any 2014. Llavors espero haver estat, aclarir que aquestes declaracions van fer menció en un moment puntual de la meua intervenció que va ser, de fet, crec que la primera pregunta que em va fer la presentadora i aquí vaig fer... Vaig donar aquesta resposta per dir: «Ho estem estudiant i no volem, en aquest moment, no podem». Necessitem tenir dades perquè ens agrada, com hem fet amb altres programes, com el programa Talent Bridge, que no fa referència únicament als Estats Units perquè malauradament estem en un context amb molts conflictes arreu del món, on ens agradarà, en un marc de context econòmic, poder fer ajudes també amb altres països, no només per atraure talent dels Estats Units, sinó també a Palestina mateixa en el curs del 26, per poder retenir i atraure talent que tenim aquí, com hem fet amb aquest anàlisi.

La diputada Judith Toronjo també feia referència a que si teníem aquest anàlisi, aquest informe que també el volien conèixer. Estem..., com diem, forma part d'una anàlisi que hem fet tirant de dades que estan públiques avui en dia. I bé, doncs, acabarem de realitzar totes les cerques necessàries per poder també elaborar un informe més definitiu per poder-lo compartir quan sigui també el moment.

Després també heu fet menció a diverses qüestions que no quedaven clares amb el punt de la compareixença en relació als casos d'abusos per part d'una universitat.

Nosaltres aquí, en primer terme, jo vull expressar el meu respecte absolut per les persones que estan patint aquests casos. Nosaltres no hem tingut, desafortunadament, no he tingut cap contacte amb el col·lectiu, amb el conjunt de les víctimes. Jo crec que aquí hem de ser molt curosos amb el secret de sumari, s'estan duent a terme aquestes investigacions i se m'ha preguntat per part de molts diputats i diputades avui quin és el nostre posicionament i per què no hem fet res. Jo he volgut aquí posar en relleu les actuacions que s'han fet dintre del desplegament del protocol guia i de l'EIGEC, perquè si bé va ser una estratègia que es va posar al dia i que va tenir el consens de tots els partits, s'està desplegant ara. Ara s'està desplegant i fer aquestes... EIGEC em refereixo a l'estratègia de gènere.

Fer aquestes actuacions ens ajudarà a corregir i ens ajudarà també a preparar-nos per escenaris, malauradament, com deia la diputada Vergés, tan complexes i amb tantes derivades que nosaltres, desafortunadament, què és el que podem fer? Estar molt amatents a tot allò que les universitats també ens han compartit. Jo crec que les dades a vegades no ajuden en un context com aquest, però sí que volia fer esment a què estem recollint dades. Estem recollint dades, com dèiem, i s'està treballant en aquesta anàlisi per part de les dades que ens faciliten les universitats relatives al seguiment d'actuacions de l'any 24 en el marc del protocol guia i també del desplegament de l'EIGEC.

En aquests moments, nou universitats han respost al formulari que se'ls ha fet avenir. Ens falten encara per rebre i redactar informes per part de tres universitats i avui en dia tenim registrades catorze denúncies contra el professorat, que suposen un 0,0012 respecte al total del personal docent. Això és molt o és poc? Això hauria de ser un zero, però vull també posar en valor aquests números. Vull dir, posar... Això vol dir que tenim molta feina per fer, torno a repetir, però també crec que és important que coneguem números d'allò que estem posant a la taula.

I també hem fet referència abans a quelcom que és molt important. Estem recollint totes les dades perquè les persones que volen manifestar aquestes situacions senten que tenen plena confiança o un espai de confiança per poder manifestar? Aquestes dades són esbiaixades. Potser no són les... Però també les volia compartir, perquè a dia d'avui aquesta és la fotografia que tenim, catorze denúncies registrades contra professorat que suposen aquest 0,02 per cent respecte al total de personal docent, investigador, doctor. Segons les dades que estan publicades a què corresponen a l'any 2024 quant al volum de professors. Torno a insistir: això no és un bon número. El número, d'acord, però sí que hem de treballar. I per això, quan es feia referència a totes les actuacions dintre de l'EIGEC, que fa referència a quatre eixos, crec que és important que anem millorant aquestes propostes que fem quan a elaboració de bústies, quant a elaboració de formacions, quant a elaboració d'espais on tinguem..., on garantim aquesta seguretat perquè qualsevol estudiant, professor o professora o qualsevol persona, PTGAS, qualsevol individu que estigui a la universitat en qualsevol moment de la seva carrera o formació o estada professional a la universitat, tingui la confiança com per poder fer referència a

qualsevol situació que estem preguntant, torno a dir, a porta freda amb una enquesta.

És aquesta la millor manera? Llavors jo crec que aquí tenim un espai per poder conversar de forma tranquil·la. Jo també volia posar en valor aquests números, també per manifestar-vos que no es va publicar l'informe, que també s'ha fet referència perquè no s'havia publicat, perquè en aquell moment no hi havia consens entre les universitats. Es va fer un segon recull de dades i ara estem elaborant aquest informe que esperem compartir amb vosaltres, esperem, en el decurs dels propers mesos. També abans s'ha fet referència a l'ús de dades, en alguns dels casos pels diferents informes que hem anat publicant. I també m'agradaria comentar amb vosaltres que treballem amb dades que es tanquen i les universitats ens estan compartint ara i tenen fins a la finalització del mes de desembre per compartir les dades del curs. Els que vostès deien: «M'esteu presentant dades del 23», feia referència el diputat de la CUP o també vostè també, i ja ens agradaria.

Per això també m'agradaria comentar amb vosaltres que en el nostre pla de govern i a l'estratègia del Departament, hem fet esment a la creació de diferents *data lakes*, un *data lake* de recerca, d'espai de recerca, perquè hem de ser competitius i hem de poder transparentar i sobretot, posar a disposició les dades de recerca al sector de la recerca i també al sector que requereixi aquestes dades. I també estem treballant en l'elaboració d'un espai de dades de les universitats públiques per poder treballar amb dades desagregades, que fins ara això no ho podem fer, i sobretot per poder treballar amb dades en temps real. No seran en temps del dia a dia, però sí podem fer un sistema que estem ara començant a plantejar, fer bolcades de dades cada tres mesos, per exemple, per no haver de treballar amb dades, com dèiem abans, que són de curs tancat.

Això també ho volia posar en relleu, perquè a vegades és veritat. Jo també, quan vaig entrar al departament, preguntava per les dades i tenim aquestes dades tancades, que es tanquen quan acaba, quan acaba l'any i fan referència al curs previ. Llavors és veritat que treballar així, entenc que a vosaltres, quan m'escolteu, demano disculpes perquè costa de seguir a què estem fent referència. Llavors treballar en aquest *data lake* que hem dit l'espai de dades universitari i amb aquest espai de

dades de recerca, que és una fita que transcendeix aquest mandat, però que estem ja posant, com dèiem abans, recursos personals i també recursos administratius per poder-ho dur a terme, ens ajudarà a poder estar connectats, a tenir dades interoperables entre les universitats del sistema universitari de Catalunya. I també comentar que fins ara a la resta d'Espanya no hi ha cap comunitat autònoma que tingui dades universitàries que els ajudin a prendre decisions a l'hora, per exemple, de prendre mesures no només en l'àmbit de la política de gènere o en l'àmbit de la política de recerca, sinó en l'espai de coneixement.

No sé si... Segurament tindrem una segona volta de qüestions que potser no m'ha donat temps a contestar. No hi ha segona volta? No hi hauran aquells dos minuts? Bé, volia agrair això, aquesta actitud que heu tingut proactiva envers el Departament en el sentit que hem recollit i recollirem els vostres comentaris. Jo crec que aquí podem dir que comptem amb un sistema de recerca i universitats, ha fet referència també a la diputada de Vox, que s'han fet poques inversions o ha fet vostè referència a «*la ciencia de verdad*». Nosaltres estem realment orgullosos del sistema de coneixement que tenim i de la recerca que es fa a casa nostra. Podem discutir si les inversions que estem fent són o no són suficients. I hem fet anuncis, algunes inversions. No ens agrada, i sempre ho diem, ser autocomplaents. No ho farem. Però el que estem és donant compliment a les fites que vam fer i vam donar ressò a la nostra primera compareixença i estem donant compliment als pactes que tenim d'investidura amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i En Comú Podem. I volem continuar avançant en totes les qüestions que facin referència a recerca i al sector del coneixement i, sobretot, el sector de la innovació.

Fer referència també a què nosaltres volem assolir aquesta fita de mandat d'estar dintre de les cinquanta regions més innovadores d'Europa. I sempre en aquesta fita de mandat, a més a més, hem volgut fer esment a fer compatible el fet de ser internacionals amb l'ús i foment de la llengua catalana, sense anar en detriment de l'ús i del multilingüisme als espais de recerca i als espais i a les universitats públiques, perquè és una realitat. Estem en un context cada vegada més global, en un context internacional i el que hem de garantir és l'ús i foment de la llengua i esperem que el desplegament efectiu i total del pla d'enfortiment del català i la seva integració i coexistència amb el pacte nacional per la llengua ens ajudi encara a estar

molt més amatents i molt més vigilants en totes les fites que es van plantejar al seu dia.

Recordem que també nosaltres fem seguiment al pacte nacional per a la societat del coneixement, on també en el marc d'aquest pacte fem seguiment d'actuacions com el pacte nacional per la llengua, entre d'altres. I estem totalment receptius a qüestions que heu comentat avui aquí, perquè sí que ens preocupa moltíssim que estem fent un desplegament amb unes fites que estem assolint, però sempre els comentaris que rebem per part vostra és que no fem suficient. Llavors volem realment tenir aquest espai per poder tenir el mateix sentiment dintre del departament i per part dels grups, perquè volem progressar en el desplegament efectiu d'aquestes actuacions.

I moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera, per la seva presència a la comissió. En nom de la comissió agrair-li la seva presència en aquesta sessió informativa al secretari general i als membres del Departament que són aquí presents.

Preguntes al Govern

311-00056/15, 311-00057/15, 311-00058/15, 311-00059/15 i 311-00060/15

I passàriem ja al segon punt de l'ordre del dia, que serien les preguntes orals en comissió que formula, en primer lloc, serien les preguntes que formula el Partit Popular de Catalunya i que serien un temps de dos minuts. I ja vam comentar que plantejaríem agrupar totes les cinc preguntes i posteriorment les tres preguntes de Vox en Catalunya, les agruparíem totes. Totes són sobre el mateix concepte i, per tant, faríem, amb el temps de dos minuts i mig per part del grup parlamentari i dos minuts i mig per la consellera per contestar.

Sí... Un segon perquè hem de preparar el sistema. No, això no crec que no. Jo crec que hem de fer amb els dos. No hi ha aquí. Per això hem posat dos, perquè ho fem aquí. Sí, però és que no es pot posar els segons. Llavors i això com està?

Doncs tindria la paraula la diputada Míriam Casanova, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, per formular la seva pregunta.

Míriam Casanova Domènech

Gràcies, president. Consellera, veu bé que el catedràtic Rafael Arenas a la Universitat Autònoma de Barcelona rebés amenaces per defensar el dret de llibertat de càtedra? Veu bé que s'impedeixin o es dificultin amb insults o amb agressions físiques els assistents a actes acadèmics organitzats per l'associació juvenil S'ha acabat en diverses universitats públiques? Veu bé que en edificis universitaris es pengin pancartes per fer fora una associació juvenil universitària? Veu bé que a la Festa Major de la UPF s'utilitzessin logotips del PP, de VOX o de S'ha acabat com a dianes per llençar objectes en un joc anomenat «Tir al feixista»?

Gràcies.

El president

Té la paraula la consellera.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Gràcies, diputada. Jo crec que és molt important recordar que el Departament lamenta i així ho ha expressat i ho he expressat jo mateixa a una pregunta parlamentària, la provocació, qualsevol acte de provocació o violència que pugui afectar la convivència universitària. També hem dit que accediria a les nostres funcions d'interferir en les decisions que adopten les universitats en exercici de les competències que tenen atribuïdes a la seva empara de l'autonomia.

Hem fet referència també a aquest punt abans, el punt de l'autonomia universitària, que no és un privilegi. És una garantia essencial de qualitat. És una garantia essencial d'independència acadèmica i també de rigor científic i de rigor docent. No són els governs, també, com hem dit en algunes ocasions, qui han de determinar què es pot dir o debatre dins de l'aula universitària.

Amb relació a aquest esdeveniment dintre del campus de la UPF del «Tir al feixista», en el seu moment també van voler fer esment a que aquest acte no estava dintre del calendari oficial de la universitat. Era una activitat que no estava supervisada per la pròpia universitat pública. Això també crec que és important posar-ho a la taula i

reiterar, com no pot ser d'una altra manera, el nostre compromís en contra de la vulneració dels drets. El sistema també, hem de repetir, també ho repetim moltes vegades, disposa de mecanismes per les denúncies que siguin necessàries i per denunciar els fets i també per garantir la protecció dels estudiants, del professor docent i de convidats o convidades que estiguin exercint el seu dret fonamental de ser convidats o

Fitxer 15CRU11

convidades o d'estar presents en qualsevol acte que realitzen les universitats.

El compromís d'aquest Govern amb les universitats, també ho hem dit en moltes ocasions, és ferm i és estratègic. I nosaltres hem fet referència a la primera part de la compareixença a l'autonomia universitària i també a no aplicar cap tebiesa al desplegament de la mateixa ni dintre de les universitats ni en els campus universitaris.

El president

Moltes gràcies, consellera. I té la paraula la diputada Míriam Casanova per repreguntar.

Míriam Casanova Domènech

Gràcies, president. Doncs des del Partit Popular lamentem profundament la manca de llibertat en espais universitaris, que haurien de ser temples de diàleg i de pluralitat. S'hauria de garantir la celebració de tot tipus d'acte acadèmic a les universitats, garantint el respecte i la seguretat dels estudiants, professors i experts convidats i resta d'assistents. Els fets succeïts, per exemple, el 25 d'abril, el 16 de maig, el 16 d'octubre, el 3 de novembre, tots ells el 2025, a diferents universitats públiques catalanes són una mostra de manca de pluralisme ideològic i la creixent pressió sobre col·lectius constitucionalistes.

Creiem que les universitats han de fomentar el pensament crític i rigorós dels alumnes en tots els àmbits i sempre s'ha de fer en el marc dels valors democràtics

i, per tant, han de ser molt rigoroses i objectives i mantenir-se al marge d'accions o posicionaments polítics per no vulnerar els drets de llibertat ideològica i d'expressió dels estudiants, ni els drets de llibertat de càtedra dels professors, com els de totes les persones que conformen la comunitat universitària. Per això, és fonamental defensar el principi de neutralitat ideològica en el sistema universitari català per tal de poder garantir els drets i la igualtat d'oportunitats d'estudiants i els drets de tota la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I té la paraula e la consellera per un temps, penso que queden trenta segons.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí. El Govern, com no pot ser d'una altra manera, té un respecte absolut pels valors democràtics. Defensem en tot moment el respecte a la llibertat d'expressió i altres drets fonamentals per a tots els membres de la comunitat universitària. Com també dèiem, la universitat i el model universitari ha de garantir un espai de llibertat, de recerca i de formació crítica. I també cal protegir-lo amb tota determinació. L'autonomia universitària i la llibertat acadèmica i la neutralitat institucional són els pilars als quals no volem renunciar i treballarem per assegurar la seva plena vigència.

El president

Se li ha acabat el temps. Moltíssimes gràcies. Moltíssimes gràcies, consellera. Anem a veure si ho podem millorar perquè puguin veure el temps, però és que tenim aquí.

Pregunta al Govern sobre la finalitat de preguntar d'una manera competencial i subjectiva els continguts de l'examen d'història d'Espanya

311-00142/15

Pregunta al Govern sobre el canvi de criteri de penalització de les faltes ortogràfiques en les proves d'accés a la universitat del 2025

311-00143/15

Pregunta al Govern sobre el nombre d'alumnes que han sol·licitat fer les proves d'accés a la universitat en castellà el 2025 i el motiu pel qual la sol·licitud s'havia de fer per mitjà del full d'incidències

311-00144/15

Ara, la diputada ho posarem per aquell i podrà veure-ho. Si no, no. Ara sí que hem aconseguit posar els segons que abans no podíem. I, consellera, aquí tindrà el temps, així que intentarem, d'acord? Doncs té la paraula la diputada del Grup Parlamentari de Vox en Catalunya, Júlia Calvet, per fer la pregunta.

Júlia Calvet Puig

Molt breument, dient que vostè havia dit que jo... Bé, textualment: «A la diputada de Vox dir-li que continuarem aplicant el pla d'enfortiment del català» i jo no he parlat ni tan sols això, de la seva compareixença. Vull dir que em sembla bé que ho tingui escrit, però el més mínim, doncs, que almenys m'escolti.

Dit això, voy a la pregunta. Señora *consellera*, durante su mandato, las PAU en Catalunya siguen siendo una herramienta más de ingeniería social y separatista y menos de evaluación académica. Nada ha cambiado respecto al gobierno anterior y le voy a hablar de tres aspectos. El primero, sobre el tema del contenido. Este año tuvimos una nueva deriva en el examen de historia. El contenido, un año más, se ha convertido en una herramienta no para evaluar conocimientos históricos, sino para imponer un relato. Han convertido la asignatura en un panfleto separatista donde la historia común se borra o se tergiversa para encajar en sus dogmas separatistas. Utilizan las PAU para asegurar que el adoctrinamiento escolar está realmente calando. Y tras esto nos preguntamos: ¿Qué garantías hay de neutralidad? Porque sospechamos que ninguna.

Y es que, en las preguntas donde ustedes presuponen ya su tesis en la afirmación que pasaría, por ejemplo, si un alumno decide suscribir una tesis diferente, apoyada en afirmaciones de otros historiadores que los que ustedes utilizan como referencia.

Segundo, el fomento de la mediocridad. Este año anunciaron un cambio de criterio en la penalización de faltas ortográficas para 2025 a pocos días del examen, y en lugar de exigir por excelencia, ustedes parece ser que bajan el listón. Entonces mi pregunta es: ¿Por qué? Y quizás sea para ocultar el fracaso de su sistema educativo. La universidad debe ser el templo del saber, como siempre decimos, y de exigencia y no una continuación de la bajada del nivel que promueven en la secundaria.

Y tercero y lo más grave, la persecución del español. Es absolutamente intolerable que un alumno catalán quiera examinarse en español, tenga que solicitarlo y esto se anote en una hoja de incidencias. Señora *consellera*, hablar y escribir en español en España, pues no es una incidencia, sino que es un derecho. Al obligarles a pedirlo como una incidencia y no entregar los exámenes en los dos idiomas por defecto, ustedes lo que están haciendo están señalando al alumno, coaccionándole en uno de los días más importantes de su vida y tratándole como un ciudadano de segunda. Ustedes convierten un derecho en un acto de heroísmo para el estudiante de diecisiete años. Por ello le pregunto: ¿Cuándo piensa dar la orden para que el español sea lengua vehicular ordinaria en las PAU entregando los exámenes...

El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

Júlia Calvet Puig

...y dejar de tratar a los que hablan español como lengua materna como una anomalía?

Gracias.

El president

Senyora consellera.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí. D'acord, gràcies. Abans d'entrar en el detall de la resposta, voldria remarcar que aquestes tres qüestions ja es van formular de manera escrita pel grup parlamentari i que van ser contestades oportunament al mes d'octubre. I tanmateix, procedim a respondre de nou davant d'aquesta comissió sobre el caràcter o la subjectivitat

suposada en l'examen d'Història d'Espanya. M'agradaria recordar quin és el marc normatiu i acadèmic que regula les proves d'accés a la Universitat. Les PAU s'apliquen plenament sota la LOMLOE. S'han adaptat el reial decret i, a més a més, els estudiants i els exàmens, el que fem és avaluar la capacitat de l'estudiantat d'analitzar, interpretar i utilitzar les fonts i exercir el seu pensament crític. Vull remarcar, a més a més, que els exàmens no els fa el Govern. No els realitza el Govern. Els realitzen professors d'universitats i de batxillerat, que són escollits per la seva trajectòria i expertesa, per criteris plenament curriculars i que es treballa exclusivament amb materials avalats per la comunitat acadèmica. En definitiva, el model competencial que es desplega mitjançant la LOMLOE no introdueix subjectivitat, sinó exigència, coherència i qualitat.

Respecte a les PAU del 2025, vull dir que els criteris es van publicar al Canal d'Universitats a l'octubre del 24, molt abans de la prematrícula i la matrícula de les PAU dels 25. Com vostè comprendrà, els exàmens no es canvien dos dies abans. Els exàmens es preparen, es custodien i els alumnes realitzen aquests exàmens. Llavors els criteris no es van canviar. Es va realitzar una novetat quant al topall màxim dels punts a penalitzar en matèria de llengua catalana i castellana, i es va fer seguint el marc del Reial Decret 534/2024.

Per últim, perquè crec que en qüestions de temps molt limitades, és important aclarir també sobre el nombre d'alumnes PAU en castellà i registre del full d'incidències al qual vostè fa referència. Vull també deixar que consti aquí que aquest document al qual vostè fa referència no és un document que es digui «full d'incidències», sinó una fitxa de gestió que alguns tribunals utilitzen per organitzar el control de l'aula i creiem que aquest full d'incidències ha de continuar existint. En cap cas aquestes dades es registren com a incidències ni tenen cap efecte sobre el procediment d'avaluació. Els estudiants trien la llengua de cada examen mitjançant un full anònim de selecció i no a través de la fitxa. Això és el que també volia fer constar.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera. Reiterant l'agraïment per la seva presència en aquesta comissió. I no havent més assumptes a l'ordre del dia que tractar, doncs,

aixecaríem la sessió demanant que els portaveus, si es poden aprovar un moment que prepararem per la pròxima.

Gràcies. Bones tardes!

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT